

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

5 • 2025
СЕРПЕНЬ • AUGUST

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко — голова СУА
Люся (Елізабета) Буняк, Анна Петеліна,
Оксана Пясецька, Олена Руденко,
Орися Сорока, Христина Тершаковець,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Elizabeth Buniak, Nadia Jaworiv, Anna Petelina,
Oksana Piaseckyj, Olena Rudenko, Orysa Soroka,
Christina Tershakovec

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2025
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | customdpa.com
Друк:
Johnson Press of America, Inc.
815-844-5161 | jpaPontiac.com

ISSN 0740-0225

\$5 Один примірник / Single copy
\$50 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$60 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 4 The Ukrainian Museum: *Boris Mikhailov*
6 Книжка / Що ми читаємо? *Оксана Бризгун-Соколик*
21 Усіх вас з Маковієм привітаю. *Леся Дмитерко*
28 Леонід Полтава — гідний син України. *Тетяна Беценко, Лариса Тополя*
35 Ukrainian Apologetics. *Anne Deaton*

СУА • UNWLA

- 5 UNWLA Reads / Що ми читаємо в СУА?

СВЯТКУВАННЯ СТОРІЧЧЯ СУА • UNWLA CENTENNIAL

- 8 A Century of Compassion and Care: 100 Years of UNWLA Humanitarian
Aid and Social Welfare Initiatives. *Elizabeth Buniak*

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНКИНЬ • BRANCH & MEMBER NEWS

- 14 Молитва за дітей України (139-й Відділ). *Ольга Дмитрів*
16 Branch 17 Holds Children Praying for Children Event. *Hanya Maksymowich*
17 Branch 118 Shares Ukrainian Culture. *Martha Uschak Noukas*
18 Branch 113 Hosts Prof. Xu Weixin, Committed Defender of Ukraine.
Oksana Krushelnycky
21 Branch 56 Holds End-of-Season Prayer Service. *Patricia Zalisko*
22 Yara Arts Group's "The Magic of Light" Brings Puppets to Life.
Olena Jennings
24 День Вишиванки у 108-му Відділі. *Наталя Чермак*
25 Branch 108 Celebrates Vyshyvanka Day. *Natalia Chermak*
26 Забір у Вишиванках 2025: традиція, що народилася з любові до України
і живе завдяки єдності громади (147-й Відділ). *Катерина Воїнова*
27 Vyshyvanka Run 2025: A Tradition Born from Love for Ukraine and
Sustained by Community Unity. *Kateryna Voinova*

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 32 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
33 СУА / UNWLA

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 35 Oresta Hamersky

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Перший клас для шкільного наплічника. Казка-оповідання *Марії Щур*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Пиріг до Дня Незалежності. *Маріанна Душар*

OUR HEALTH

- 39 The New Weight Loss Medications. *Dr. Ihor Magun*

Наша обкладинка. Акція «Мати і дитина»: Допомога СУА особам, які залишилися в Німеччині, Австрії та Бельгії після Другої світової війни. Читайте статтю про 100 років гуманітарної допомоги та ініціатив соціального забезпечення СУА на с. 8.

Our cover. The UNWLA's Mother and Child initiative provided aid to those left behind after World War II in Germany, Austria, and Belgium. Read our story about 100 years of UNWLA humanitarian aid and social welfare initiatives beginning on page 8.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Розповідаємо нашу історію — разом

Наступного місяця, 14 вересня, ми зберемося в Нью Йорку, щоб офіційно презентувати книгу «*Сторіччя відданості: Історія Союзу Українок Америки (1925–2025)*» — першу ґрунтовну хроніку нашої організації, авторкою якої є союзниця д-р Марта Кічеровська Кебало. Ця книга — не лише данина минулому. Це подарунок майбутньому. Вона є гарантією того, що невтомна праця поколінь українсько-американських жінок не відійде у забуття.

Занадто часто праця жінок — особливо в діаспорних громадах — залишається недооціненою. Ця книга виправляє таку несправедливість. У ній вшановується мужність і бачення наших засновниць, сила наших Відділів і вільних членкинь по всій країні, а також тривалий вплив освітньої, культурної та гуманітарної діяльності волонтерок упродовж десятиліть. Гортаючи сторінки книги ми усвідомлюємо: історія — це не щось абстрактне. Ми творимо її самі — проєкт за проєктом, зустріч за зустріччю та налагодженням окремих зв'язків.

Але історія не завершується 14 вересня. Навпаки — вона лише починається.

Я закликаю кожную округу, кожен відділ і кожную окрему членкиню розглянути можливість організувати місцеву презентацію або читання книги цієї осені. Нехай це буде нагода позначити своє власне місце в нашій спільній історії. Зберіть своїх членкинь, запросіть лідерів громади, привітайте нових друзів. Нехай ця книга стане мостом — між поколіннями, між минулим і майбутнім.

Пам'ятаймо не лише жінок, які були до нас, але й гордо йдімо прокладеним ними шляхом та промовмо: ми все ще тут і ми досі будуємо.

Разом ми пишемо наступний розділ — наступне сторіччя історії СУА.

(P.S. Книгу «*Сторіччя відданості: Історія Союзу Українок Америки (1925–2025)*» вже можна передзамовити на сайті UNWLA.org/shop. Першим накладом буде надруковано обмежену кількість примірників.)

Telling Our Story — Together

Next month, on September 14, we will gather in New York City to officially launch *A Century of Commitment: The UNWLA Story (1925–2025)* — the first-ever comprehensive history of our organization, authored by Soyuzianka Dr. Martha Kichorowska Kebalo. This book is more than a tribute to the past. It is a gift to the future. It ensures that the tireless efforts of generations of Ukrainian American women will not fade into silence.

Too often, the work of women — especially in diaspora communities — is overlooked or undervalued. This book sets the record straight. It honors the courage and vision of our founders, the strength of our branches and members-at-large around the country, and the enduring impact of educational, cultural, and humanitarian work carried out by volunteers decade after decade. As we read its pages, we are reminded that history isn't something abstract — it is something we make, one project, one meeting, one connection at a time.

But the story doesn't end on September 14. In fact, it's just the beginning.

I invite every Regional Council, branch, and member-at-large to consider hosting a local book launch or reading this fall. Use it as a moment to celebrate your own place in our shared history. Gather your members, invite community leaders, welcome new friends. Let the book be a bridge — between generations, between the past and the future.

Let us not only remember the women who came before us; let us also stand proudly in their footsteps and say: we are still here, and we are still building.

Together, we are writing the next chapter, the next 100 years of UNWLA history.

Editor's note: *A Century of Commitment: The UNWLA Story (1925–2025)* can be pre-ordered at UNWLA.org/shop. A limited number of copies will be produced for this first run.

THE UKRAINIAN MUSEUM 222 E 6 NYC

Boris Mikhailov

September 13, 2025 – January 18, 2026

Yesterday's Sandwich series

Yesterday's Sandwich series

In a momentous celebration of modern photography, this fall The Ukrainian Museum is unveiling a major exhibition featuring the profound works of seminal artist Boris Mikhailov.

The exhibition, showcasing pieces from his acclaimed series *Yesterday's Sandwich* and *Parliament*, marks a significant milestone as it is the first time these powerful images will be displayed in New York.

Mikhailov, a luminary of contemporary art, captures the intricate narratives of post-Soviet Ukraine through a lens that oscillates between stark realism and poignant absurdity. *Yesterday's Sandwich* reveals the textured struggles of everyday life through a series of intimate portraits, while *Parliament* critiques the political turbulence and societal disarray that have characterized the nation's recent history.

The exhibition not only highlights Mikhailov's unique vision but also serves as a vital cultural bridge, fostering understanding of the Ukrainian experience during a pivotal time. With each photograph, visitors are invited to engage with the humanity behind the lens, prompting reflections on identity, resilience, and the passage of time. As The Ukrainian Museum embraces this comprehensive showcase, it underscores its commitment to enriching the dialogue surrounding Ukrainian art and history within an international context.

Parliament series

Parliament series

UNWLA Reads Що ми читаємо в США?

«Доця» Тамари Горіха Зерня — книга, яка залишає слід. Це не про любов до дочки, кохання чи романтику. Це про зруйновані мрії, втрати, біль і силу. Про тих, хто виживав, коли здавалося неможливо. Події переносять у 2014 рік, на Схід України — туди, де почалася війна, а всі довкола продовжували казати «АТО». Я не планувала її читати, але книга сама мене знайшла. Уже з перших сторінок стало зрозуміло — вона важлива. Її варто прочитати не лише українцям.

Daughter is a novel that leaves a mark. It's not about romance or maternal love — it's about shattered dreams, loss, pain, and resilience. Set in Eastern Ukraine in 2014, during the early days of the war that many still called the "ATO," it tells the story of people who kept going when it seemed impossible. I didn't plan to read it — the book chose me. From the first pages, I knew: this is a story that needs to be read — by Ukrainians and beyond.

Solomiia Kobuta, Vice President, Branch 10, Philadelphia

Хочу поділитися враженнями від книжки Оксани Забужко «Найдовша подорож». Я бачила різні відгуки на цей есей — не всі позитивні, з огляду, зокрема, на деякі висловлювання, з якими частина читачів не погоджувалася. Але мені пані Оксана завжди імпонувала, і ця книжка особисто мені дуже сподобалася, особливо тому, що я нещодавно сама пройшла власний шлях особистої деколонізації. У книжці йдеться про витoki російсько-української війни. Вона містить багато тверезої та змістовної інформації, яка допомагає побачити причинно-наслідкові зв'язки — особливо тим, хто досі їх не усвідомив або не систематизував. Однозначно рекомендую.

I'd like to share my impressions of Oksana Zabuzhko's book **The Longest Journey**. Despite some mixed reviews — particularly regarding certain statements not everyone agrees with — I really enjoyed this book, especially because I recently went through my own process of personal decolonization. The book offers a deep understanding of the roots of the Russian-Ukrainian war and helps readers piece together the cause-and-effect connections. I highly recommend it.

Anna Petelina, UNWLA National Education Chair (Branch 143, Jersey City, NJ)

Дитина Великої Війни береже останні секунди мирного життя дитини, що війни не знала. І вони з бабусяю, кожна в своїй кімнатці, водночас шепочуть найстрашніші слова їхнього життя: «Почалося» — цитата з книги Олександра Михеда «Котик, півник, шафка». Це «почалося» досі живе в пам'яті. Книжка читається на одному подиху, хоча й ретравматизує. Та попри це — дуже життєствердна: про любов, родину, тяглість поколінь, незламність і справді важливе. Майже кожну сторінку хочеться розібрати на цитати.

A child of the Great War clings to the final seconds of peace once known by a child untouched by war. She and her grandmother, each in their own room, whisper the most terrifying words of their lives: "It has begun." — from Oleksandr Mykheda's **The Cat, the Rooster, the Cabinet**. That "it has begun" still feels vivid and fresh in memory. The book

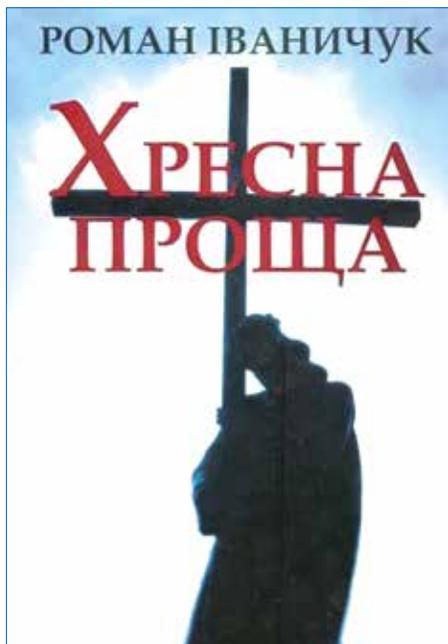
is a one-sitting read, though it retraumatizes. Still, it's deeply life-affirming — about love, family, generational continuity, resilience, and what truly matters. You'll want to underline something on nearly every page.

All the books mentioned above are available at your local library or bookstore.

Anna Petelina, UNWLA National Education Chair (Branch 143, Jersey City, NJ)

Книжка

Оксана Бризгун-Соколик, почесна голова СФУЖО

Книжка – друковані слова на папері. Так ми її нині знаємо. Але є і рукописні книжки, якими музеї пишуться. З каліграфічними буквами, прикрасами... А сучасність – це інтернет-видання...

Яка довга і давня історія!

Першою друкованою книжкою вважається «Diamond Sutra» («Алмазна сутра») – буддистський текст, створений у Китаї у 868 р.

В Європі **Йоганнес Гутенберг** видрукував першу «Біблію» в 1455 р.

Першою друкованою книжкою в Україні була богослужбова книжка «Апостол», видана **Іваном Федоровичем** у Львові у 1574 р.

Одним з найцінніших стародруків є «Острозька Біблія» – видруковані поважним накладом всі книги Святого Письма кириличним стародруком старослав'янською мовою. Видана Іваном Федоровичем в Острозі у 1581 р.

Котрихсь вакацій на «March Break» ми поїхали зі синами до Вашингтону

оглядати місто і цікаві об'єкти. Ми знали, що в бібліотеці у відділі рідкісних книг є «Острозька Біблія». На наше прохання працівник нас провів до спеціального відділу, в білих рукавичках зняв з полицки «Острозьку Біблію» і перегортав для нас кілька сторінок. Чудові оздоблення початкових букв і інші прикраси просто приголомшували своєю красою. Ми горді та в піднесеному настрої дякували працівникові. Ці кілька хвилин незабутні!

За кілька років раніше (у 1556—1561 рр.) у Пересопницькому монастирі була викінчена рукописна Біблія — це один з перших перекладів Евангелії на староукраїнську мову. У селі Пересопниця можна побачити факсимільне видання Евангелії. Оригінал знаходиться в Національній бібліотеці України ім. В. І. Вернадського в Києві і в часі інавгурації президенти України присягають, поклавши руку на Конституцію та «**Пересопницьке Евангеліє**».

Кожна книжка викликає море питань. Про що вона? Хто автор? Чим характерна? Яка тема? Де і коли видана?..

Але повернімося до сучасності. Нині можна книжку дістати від видавця, в книгарні, в бібліотеці... і через інтернет. Через інтернет, щоб мишкою підганяти сторінки? Особисто я люблю сісти зручно, тримати книжку в руках, відчувати її, чути шелест сторінки, яку перегортаю, бачити друк — чорний чи сірий, дрібний чи великий, знати, де я зупинилася з читанням — посередині чи при кінці книжки. Читати і забути за все, що навколо, переживати разом з героями... Ось як у цій книжці, яку зараз тримаю в руках...

Наша церква св. Миколая в Торонто має свою бібліотеку. Одна з бібліотекаррок — доброволець п. Віра не тільки вміє роздобути з України нові видання, але і зацікавити ними. Після Служби Божої, при каві, підійшла до мене, поклала на стіл книжку і зі словами «Прочитайте, цікава» зникла. Так у мене опинилися три книжки з України — справді, дуже цікаві!

Одна з них — «**Хресна проща**» **Івана Романенчука**. Вона про життя та долі чотирьох студентів «у просторі та часі». Автор цікаво поєднав далеку минулість з недавнім минулим і сучасністю. Доли чотирьох студентів переплетені історичними подіями та дійсністю.

«Кілька тижнів день у день перебував отець Миколай в церковному книгосховищі, де тяжів сопух протлілих книг і рукописів, списаних кириличними, латинськими, а деякі глаголичними літерами на пергаменті й поживклому папері, який під дотиком кришився на порошок. Книги і рукописи, злипли від часу і вологості лежали стосами, отець обережно доторкався до них і потрапляли йому до рук...» (135 с.) І зустрів у давніх документах свого одноіменника та з цікавістю прочитує його

життя... Також автор зауважує: «Можна втратити все, дорогий народе, але мати всього ніхто не спроможний...» (146 с.) А один з чотирьох студентів, вже старший пан, закінчує твір словами: «І хто про них напише?».

Ще одна книжка — «У мене вечеряв Ісус. Княгиня Ольга — велика грішниця, яка стала святою» Володимира Яворівського. У ній описана історія малої дівчинки полянки Прекраси з Чорнобиля, яка стала владною та безкомпромісною княгинею. Життя поганки завершується помстою і від Перуна, Дажбога, Стрибога вона повільними кроками приходить до єдиного Бога та до християнства.

«Моя помста древлянам — це святий обов'язок жони, величчя предків. І не простять мені ані князь мій Івора, ані наші з вами пращурі, якщо віддам я престол Аскольда, Діра, Віщого Олега в чужі руки» (143 с.)

Поступове усвідомлення героїнею християнства завершується хрещенням у Царгороді. Автор пише: «Щастя, це коли ти дякуєш долі набагато частіше, як щось просиш у неї. Ти дякувала долі, що прийшла в цей світ у Чорнобилі, на великій ріці Прип'ять, що в тебе є тато і мама, дякувала, коли закохалася в Івора, згодом дякувала їй, що стала жоною князя, зрештою, народила Святослава-престолонаступника.» І підсумовує: «І все, Прекрасо! Решту життя ти весь час щось просила в Долі і у поганських богів. У Марії, Божої Матері, у святого Миколая Чудотворця, в Іллі, Перуна, Дажбога, Мокоші, Полель» (229 с.)

В Царгороді Ольга після охрещення «...сіла на стілець. Заплющила очі від несподіваного відчуття щастя. Згадала, що тепер у неї є свій Ангел-охоронець. Тихенько покликала його на першу їхню трапезу». І почула у відповідь: «Я буду поруч. Я тепер буду поруч завжди. А сьогодні прийде до тебе ВІН». «Хто прийде, — злякано сіпнула княгиня. — Хто?». «Той, до кого прийшла сьогодні ти. Назавжди прийшла...» (342 с.)

Третя книжка **Артема Чеха «Точка нуль»** інтригує своєю дивною назвою. Збірка есеїв, пояснює автор. Це короткі роздуми молодого воїна на фронті. Його перекинули на нову позицію і знов на «точку нуль». Новий початок з нового місця. Хто зна, що може бути за годину, за ніч, завтра? Бій, спокій і відпочинок, втрата товариша, що стояв коло тебе? Наступ? Тиша зрадлива чи справжня?

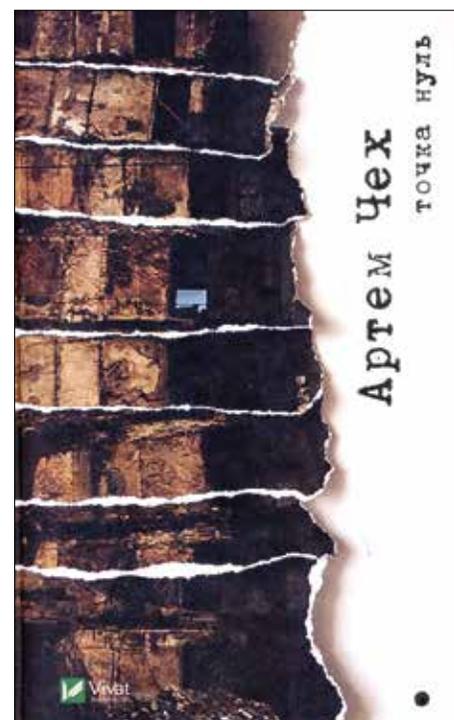
Думки в автора кружляють метеликами і змушують читача задуматися про зміст і мету життя, про смерть і час. Багато запитань без відповідей...

Дай Боже, щоб молодий автор скоро і щасливо повернувся додому і дарував нам нові свої роздуми.

Знайома мені каже: «А я не читаю авторів з України, вони нецікаві». Цікавлюся чому, запитаю, що читала і чому має таку думку. Відповіді на моє запитання я не дістала, тільки здивований погляд...

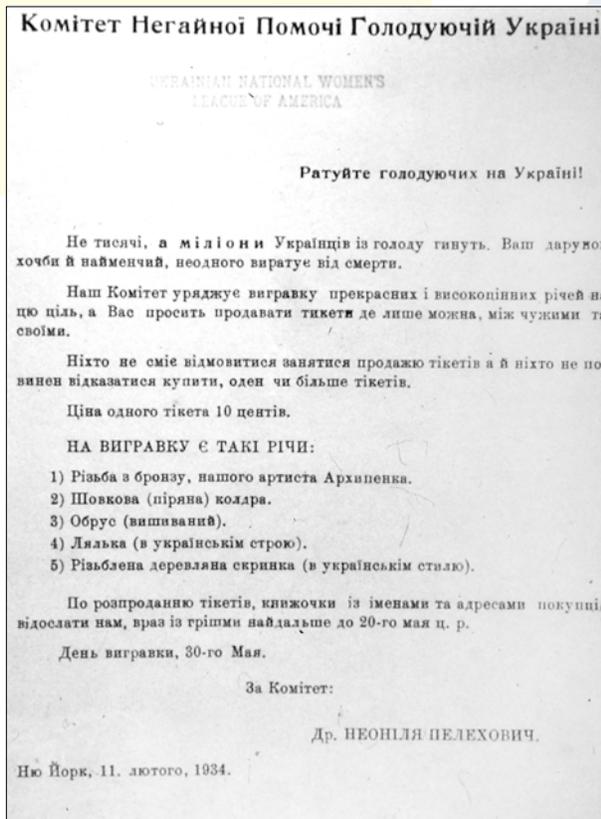
Подивляю творців слова, які на перекір війні мають силу і бажання продовжувати творити під бомбами, в окопах...

Подивляю видавництва та друкарні, які наперекір війні видають нові праці знаних і нових майстрів слова. Кілька друкарень вже північний сусід збомбардував!... А нові книжки, нове слово на папері виходить у світ! Щастя їм, Боже!

A Century of Compassion and Care: 100 Years of UNWLA Humanitarian Aid and Social Welfare Initiatives

Elizabeth Buniak, UNWLA National Social Welfare Chair (Branch 75, Maplewood, NJ)

UNWLA emergency response to the Holodomor, February 1934.

Документ, що засвідчує організацію негайної допомоги від СУА під час Голодомору 1933 р.

For the past 100 years, the Ukrainian National Women's League of America has been a devoted provider of humanitarian aid and a tireless supporter of social welfare initiatives for Ukraine. From its beginnings, our organization has played a pivotal role in providing assistance and offering unwavering support during times of crisis. From helping orphans, the elderly, and war victims to aiding refugees and displaced families, the UNWLA has

never hesitated to step in when Ukrainian communities have needed it most. Highlighted here are only some of the significant milestones, projects, and events that have helped shape the UNWLA's stellar legacy to this day.

1925–1945: Early Aid – Answering the Call During Crisis

In 1932–1933 the UNWLA was instrumental in sending aid to those suffering from one of the most devastating tragedies in Ukraine's history — genocide, the Holodomor. We were the first to send humanitarian aid to the victims of this man-made famine, which claimed the lives of millions of Ukrainians. The UNWLA responded with care and compassion, raising awareness and providing financial support to those in need.

Within the same time period, aid was sent to flood-stricken areas in the Transcarpathian region of Ukraine and the state of Mississippi in the U.S. In 1941, during the turbulence of World War II, the UNWLA appealed to President Roosevelt for help and engaged in the work of the Red Cross and the humanitarian aid projects of the United Ukrainian American Relief Committee (UUARC), providing support for displaced persons and refugees in Europe. A fund was created specifically assisting Ukrainians in their resettlement efforts in the U.S.

The UNWLA's advocacy and social welfare projects also extended to global diplomacy. In 1945 the UNWLA made an impassioned appeal to U.S. President Harry S. Truman, urging him to prevent the forced repatriation of Ukrainians who had fled the Soviet Union and were now living in displaced persons camps in Europe. We assisted Ukrainians who were displaced by the calamities of World War II and settled in the U.S. in various ways.

Post-War Period: Social Welfare and Ongoing Humanitarian Initiatives

Created in 1948, one of the UNWLA's most enduring projects was the Mother and Child Fund, established to support the resettlement of displaced persons, particularly mothers and children, who had been impacted by the war and the forced migrations that followed. The project included organizing a temporary residence in Philadelphia for widows and their children and forming a pre-school (Svitlychka) allowing mothers to pursue employment. This initiative not only provided immediate relief but continued for many years, creating a safety net for those in need domestically.

In the decade between 1953 and 1963, the UNWLA sponsored pre-schools and schools of Ukrainian studies in Germany, Austria, and Belgium. The UNWLA's proactive drive to help immigrants maintain their Ukrainian identity and adapt in the countries they lived in was a significant example of its commitment to human rights and to the well-being of displaced Ukrainian populations.

The Babusi Fund, created in 1953 to aid elderly women with little means and no family in Ukraine, some of whom had been subjected to exile as young children, emerged during this period and continues to provide essential support at Easter and Christmas to this day.

The Children of Chernobyl Fund, established to offer long-term support for the children affected by the 1986 Chernobyl disaster, was continued for many years. The UNWLA was also instrumental in initiating the first resolution regarding nuclear accidents at the International Council of Women General Assembly in London.

1990-2010: Supporting Ukraine Through More Crises

The 1990s and 2000s saw the continuation of the UNWLA's commitment to social welfare, particularly for children and the elderly. The Milk and Buns Fund, initiated in 1999 to provide daily breakfasts to children in four cities in Ukraine, and the ongoing financial assistance for flood victims in the western regions of Ukraine begun in 2008 are among the key initiatives of this period. Another notable project was the Assistance and Caring for the Elderly initiative, which supported nursing homes and elderly Ukrainians in need. These efforts remained steadfast even in the face of ongoing challenges in Ukraine's political and social landscape.

Humanitarian relief, 1927.

Пакування гуманітарної допомоги, 1927 р.

UUARC UNWLA warehouse clothing collection for displaced persons.

Збирання одягу для переміщених осіб на складі комітету UUARC США.

UNWLA Central Philadelphia clothing collection for displaced persons.

Збирання одягу та інших необхідних речей для переміщених осіб у центральній частині Філадельфії.

Displaced persons clothing drive by Branch 33, Cleveland, OH.

Збирання одягу для переміщених осіб, організоване 33-м Відділом у Клівленді.

2011-2020: The War in Ukraine and Ongoing Relief Efforts

In 2011 the UNWLA formed partnerships with medical organizations such as Doctors Collaborating to Help Children and Shriners Hospitals, providing critical medical care for pediatric burn victims across Ukraine that continues to this day.

The 2014 war in Ukraine has ushered in an era of unprecedented humanitarian needs, and the UNWLA continues to respond with urgency and compassion. The Aid to Ukrainian War Victims project was launched in 2014–2015 to provide medical care, financial assistance, and rehabilitation to wounded soldiers in five major military hospitals across Ukraine. The UNWLA also founded the Adopt a Family of a Fallen Hero initiative, which

provided support to families who had lost loved ones in the war. Additionally, the UNWLA initiated Trauma Life Support training for medical personnel in Ukraine and established Prostir Nadiyi (A Place of Hope), a trauma treatment center at the Ukrainian Catholic University. These efforts were aimed to provide psychological support and rehabilitation to those affected by war trauma, ensuring long-term care for survivors. In addition to supporting orphans and several orphanages throughout Ukraine and even Turkey (Childhood Without War), the UNWLA has funded Summer and Winter Camps providing safe spaces for war victims' children and orphans displaced by the war and in conflict zones. Our support of these camps continues to this day, offering psychological healing, spirituality, and a sense of normalcy amid the chaos of war.

Проз. Ч. 49

Головна Управа СУА вислала меморандум у справі азилу для українських скитальців до президента Америки Геррі Трумана та інших впливових осіб в американському та світовому урядах.

Без сумніву, ця акція мала вплив на те, що українці одержали певну квоту на виїзд до Америки.

Asylum request to President Truman.

Звернення до президента Трумена з проханням надати притулок українцям.

...решає участь у нарадах. Хоча О. Лотоцька була членом американської делегації, виступала в імені поневоленої України.
1953 р. — закуплено **перший Дім СУА** у Філадельфії за 12,500 дол., оснований на 100-доларових уділах (шерах) Відділів та членок.

Акцію "Мати і Дитина" переіменовано — замість висилки харчів і одягу, Відділи взяли під опіку садочки і школи українознавства в Німеччині й Австрії. В роках 1953-1963 на ту ціль видано 46,852 дол. Допомогу надано при співпраці з Об'єднанням Українських Жінок Німеччини. На світліні: Свячене для дітей в таборі Регенсбург (Німеччина) завдяки допомозі СУА.

1958 р. — створено Акцію **Допомоги Бабусі**. Серед залишенців було багато самотніх жінок. Відділи надавали їм моральну і матеріальну допомогу. Нашими "бабусями" на схилі віку були: Ганна Чикаленко-Келлер, Наталія Дорошенко та інші.

XXVI Конференція...

Mother and Child initiative: UNWLA aid post-WWII to those left behind in Germany, Austria, and Belgium.

Акція «Мати і дитина»: Допомога СУА особам, які залишилися в Німеччині, Австрії та Бельгії після Другої світової війни.

2020s and Beyond: Relief for Vulnerable Populations

The UNWLA's humanitarian scope has expanded to include vital programs for the elderly, food insecurity, medical aid, and particularly mental health support. In 2020 we provided relief for the flood

disaster in western Ukraine. The Feeding the Hungry collaboration in 2021, which provided meals and groceries to elderly Ukrainians and food-insecure individuals in the U.S., demonstrates the organization's continued commitment to supporting vulnerable populations both in Ukraine and in the diaspora. Working with Way to Life in the years

Mother and Child initiative.

Акція «Мату і дитина».

Pediatric burn victims.

Діти, які постраждали від опіків.

2021–2023, the UNWLA helped fund a “sportzal” that was later converted to a shelter. During this time we also supported 250 elderly individuals with meals and grocery packets. Beginning in 2022, items such as fixators, sutures, medications, wound vacs, and many other medical relief supplies were distributed to hospitals for the military and civilians. In response to the challenges of the COVID-19 pandemic and the ongoing war, the Keep Ukraine Warm campaign became a key initiative. Partnerships with AICM,

Caritas, the Ukrainian Greek Catholic Church, Soyuz Ukrainok Kalush, and Trust Chain Ukraine provided warm clothing, sleeping bags, blankets, and wood-burning stoves to families in need, particularly those displaced by the war. We provided AICM and Caritas with funding that led to the installation of hygiene and bath units on the frontlines, supporting both military personnel and civilians in desperate need. Furthermore, the Keep Ukraine Warm II campaign has targeted specific needs, including the provision of uniforms designed for women soldiers at the frontlines (Zemliachky), highlighting the UNWLA’s adaptability and responsiveness to the evolving needs of the war effort.

Mental Health and Psychological Support

One of the UNWLA’s more recent endeavors has been its focus on mental health, particularly in relation to the trauma caused by the ongoing war. A grant to the Ukraine Mental Help program has been instrumental in providing psychological therapy and counseling, offering hotlines and online support for individuals, including veterans. The initiative also provided a grant to Spiv Diia, which created an activity center for children, combining play, art, and therapy to foster emotional recovery. We remain committed to supporting summer and winter camps for children, providing both recreational opportunities and emotional and psychological relief.

A Global Effort for Ukraine

The UNWLA’s impact has not been confined to Ukraine alone. Through its national campaign Children Praying for Children, it has garnered in-

ternational support for Ukrainian children in need. The organization's fundraising efforts continue to benefit hospitals, such as the Okhmatdyt Cardiology Department, and its global network of supporters has provided critical aid in the wake of disasters, such as the Kakhovka Dam flood.

The Next 100 Years

For over a century, the UNWLA has been a beacon of hope for those suffering from war, displacement, and disaster. Through its numerous initiatives, from aiding the victims of the Holodomor to supporting displaced children, women, and military families to this day, the UNWLA has made a deep and lasting impact on Ukrainian communities around the world. As we look ahead to the

next 100 years, our unwavering commitment to supporting all victims of war remains at the heart of our mission. With a steadfast focus on mental and physical health, social welfare, and urgent humanitarian and medical needs, the UNWLA will continue to be a beacon of hope and resilience. In the face of adversity, especially amid the ongoing challenges of war and rebuilding Ukraine in future years, we stand ready to support our communities in Ukraine and domestically through compassion, advocacy, and action. As we stand on the shoulders of the UNWLA members who came before us and strengthened by the determination of our current members and partners, the UNWLA's future promises a deepening impact — fostering healing, restoring dignity, and empowering generations to come for Ukraine.

Babusi Fund recipients.

Одержувачі коштів з фонду «Бабусі».

За останні сто років Союз Українок Америки був відданим постачальником гуманітарної допомоги та невтомним прихильником суспільної опіки для України. З самого початку наша організація відіграла ключову роль у наданні допомоги та незмінній підтримці в кризові часи. Від допомоги сиротам, літнім людям і жертвам війни до допомоги біженцям та переміщеним сім'ям, СУА ніколи не вагався долучитися, коли українські громади мали у цьому найбільшу потребу. У дописі зосереджено увагу на деяких найважливіших проєктах і подіях, які допомогли сформувати видатну спадщину СУА, що зберігається донині.

Молитва за дітей України

Ольга Дмитрів, пресова референтка 139-го Відділу СУА, Стемфорд, Округа Нова Англія

Під час молитви за дітей України в катедрі св. Володимира з конгресменом Jim Himes.

Діти пов'язують сині та жовті стрічки на кущ бузку.

Союзнянки міста Стемфорд на святкуванні Дня міста.

1 червня весь світ молився за дітей, а особливо за дітей України. Тих дітей, яких країна-агресор вкрала у своїх рідних, і дітей, у яких ця країна вкрала рідних. Тисячі українських дітей примусово переселені на підконтрольні російські території й усиновлені у російські сім'ї. Відповідальність за такі злочини є фундаментальною річчю не тільки для українців, але й для всього вільного світу, адже кожна дитина – це цілий світ, це наше майбутнє та майбутнє нашої нації.

Оскільки Союз Українок Америки проводить щорічну кампанію «Діти моляться за дітей», до якої долучаються громади по всій території США з метою привернення уваги до проблем дітей, молитва за дітей України підносилася і в катедрі св. Володимира, що у місті Стемфорд, штат Коннектикут.

Наш 139-й Відділ підтримав цю кампанію і долучився до неї. За великої підтримки пароха парафії о. Ігоря Міндзяка наша членкиня і голова округи Нова Англія Ольга Савчук разом з іншими союзнянками відділу зуміли організувати захід на належному рівні. Серед учасників події був конгресмен Jim Himes, який звернувся зі словами підтримки до громади. Зі словом та закличками про допомогу до громадськості звернулися також о. Ігор та п. Андрій Ленцик.

Слово мали також і діти. Юстина Філінська прочитала вірш, який був написаний десятирічною дівчинкою з України про непростий досвід життя посеред війни, брати Марко і Павло Поповічі звернулися до людей з закличками про допомогу постраждалим дітям. Діти та дорослі щиро молилися за дітей України і на знак підтримки пов'язали сині та жовті стрічки на кущ бузку, який запланували посадити біля церкви.

Також того дня 139-й Відділ СУА мав нагоду презентувати себе для громади міста Стемфорд під час святкування Дня міста. Для цього особливо попрацювала нова союзнянка Інна Семида. Головною метою даного заходу було привернути увагу до подій в Україні та розказати людям інших національностей про вкрадених росією українських дітей і про нашу організацію

Союзянки 139-го Відділу СВА під час національної кампанії «Діти моляться за дітей».

у цілому. Дівчата організували стіл з постерами, журналами та різного роду інформативною рекламою.

Тисячі дітей в Україні хочуть мирного життя на рідній землі, а тисячі дітей, які примусово вивезені та вкрадені у родин, чекають свого повернення. Щасливе дитинство у цих дітей забра-

ли. Замість чекати нової іграшки, вони чекають миру й тата з війни.

Діти є маленькими «тільки один раз» і кожен з них заслуговує на мирне дитинство у своєму рідному домі — без війни, танків, куль, а також кожен маленький українець бажає, аби були живі мама й тато.

Dear Brothers and sisters!

Every child should have a happy childhood and always see a peaceful sky because children are the future.

Кожна дитина повинна мати щасливе дитинство і бачити завжди мирне небо, адже діти – це майбутнє.

Today we pray for all the children in Ukraine, for those hearing sirens and bombs, for those who are kidnapped and deported by Russia, we pray for children whose parents are on the frontline, we pray for each and every child in Ukraine.

Сьогодні ми молимося за всіх дітей України, які чують звуки сирен та бомб, за тих, хто викрадений і депортований Росією, молимося за тих, чії батьки на фронті, молимося за кожну дитину в Україні.

Lord, can you give them your peace and protection. Be present around them. Bring peace!

Господи, огорни усіх дітей Любов'ю та Миром. Будь з ними! Даруй їм мир!

Текст Молитви.

Я вже знаю правила двох етнік
 Я вже знаю правила двох етнік
 І багато зурочу дедю.
 З цього війну я робить кадік,
 Багато в війні ліг тата дудо.
 Я вже знаю що таке терлітє
 І залишатє на завжди рідний-дік
 І багата як може все ефітє.
 Лиш миру я бажаю всім!

Вірш дівчинки з України.

Branch 17 Holds Children Praying for Children Event

Hanya Maksymowich, Secretary, Branch 17, Miami, FL

Solomia Miagka.

Anya, Nadia, and Mila Wenglowczyk.

On Sunday, June 8, Miami's Branch 17 created a sacred space for children to come together in prayer, solidarity, and compassion for children just like them in Ukraine who are affected so deeply by the ongoing war.

For the event, spearheaded by branch president Patricia Krysa and in support of the UNWLA's Return Ukraine's Children initiative, the branch worked with decades-long partner the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Miami, with the church and hall serving as the venue for the day's prayer services and children's activities.

Rev. Andrij Romankiv, the church pastor, included special prayers within the Liturgy, and at its conclusion welcomed the children to step through the iconostas doors and pray with him at the altar as the rest of the congregation prayed from the pews and choir loft. He gave each child a keepsake prayer card created especially for Children Praying for Children. It was a lovely, spiritual, uplifting sight to see so many of them, holding candles and standing together, reading from the prayer card aloud and sending their prayers to children in Ukraine.

Afterwards, a light lunch was served by branch members in the church hall, and a video entitled The Fight to Bring Ukraine's Children Home was screened by technical advisor Oleksandr Veshtebey. Following the video, parents were given a short advocacy primer on how to contact their elected representative to support stronger sanctions against Russia, and restoration of funding to the Yale Humanitarian Research Lab and Return Ukraine's Children.

The children, meanwhile, took turns drawing inspirational pictures and writing short messages that will be delivered to an orphanage in Ukraine this summer. They also decorated sugar cookies with icing and blue and yellow sprinkles as Ukrainian children's songs played in the background.

It was a typically hot south Florida June day, but that didn't stop the children from eventually heading outside to draw Ukrainian flags, tryzub, and flowers with sidewalk chalk, all the while sending thoughts of hope and happiness to their counterparts across the ocean from Lviv to Kyiv to Kharkiv to Odesa. In between drawings, they frolicked among bubbles being blown, each bubble representing hope that the stolen children of Ukraine will rejoin their families soon.

Ice cream cones awaited when they returned indoors, and, little by little, families said their typical Ukrainian goodbyes. It was a successful, positive event that left everyone with a feeling of warmth, hope, and accomplishment.

Branch 118 Shares Ukrainian Culture

Martha Uschak Noukas, Branch 118, Houston, TX

On May 5, Brookwood Elementary School held an **International Day**, where students were invited to share their heritage and traditions with other students. At her son's request, Elisa Jackson, member of Branch 118 in Houston, rallied the support of her fellow Soyuzianky, which culminated in a beautiful display of Ukrainian art, embroidery, maps, sunflowers, fun facts, and bookmark handouts. To top off the cultural feast, Elisa prepared a large crockpot of delicious Ukrainian borsch for kids from grades 1 to 5 to sample. The Ukrainian display and borsch sampling were a wonderful success, as were the bookmarks, loaded with facts about Ukraine!

International Day at Brookwood Elementary School.

Vyshyvanka Day gathering in Houston.

On May 15, Branch 118 member Solomia Winchester led the annual **Vyshyvanka Day** celebration, held at Sawyer Ice House in Houston. A DJ played Ukrainian tunes, door prizes were given out, and numerous blue "Hou-kraine" drinks were enjoyed, as attendees showed off their beautiful vyshyvankas and love for Ukraine!

On June 1, Branch 118 held its annual **Children Praying for Children** event, coordinated by Sarah Uschak Milian and Juliana Villacorta. Prayer cards were printed out, and after the Sunday Liturgy, Father Mykola Dovzhuk gathered the children and parents at the altar of Pokrova Ukrainian Catholic Church in Houston, where everyone read the prayer aloud and in unison. Afterwards, refreshments were provided, and a table was set up outside where notes of encouragement were written onto strips of paper and laced into a chain link garland, to show the steadfast support, wishes, and prayers for the missing children of Ukraine.

Children Praying for Children event.

Children Praying for Children event.

Branch 113 Hosts Prof. Xu Weixin, Committed Defender of Ukraine

Oksana Krushelnicky, Press Chair, Public Relations, Branch 113, New York City

UNWLA Branch 113 is celebrating an important milestone this year: the 40th anniversary of its founding in 1985 by two energetic ladies, Luba Firchuk and Irene Steckiv-Bechtold. Since our inception, Branch 113 has supported many causes to benefit the Ukrainian community. Our particular interest had been to help The Ukrainian Museum in New York by organizing fundraising events and sponsoring art exhibits and benefit concerts. Over the years, Branch 113 has raised and donated more than \$50,000 to the Museum.

Since Russia's brutal attack on Ukraine on February 24, 2022, we were forced to shift our focus. Together with the entire Ukrainian community, we began working to garner support for Ukraine. To become as effective as possible, we had to expand our efforts. Our Advocacy chair, Barbara Senzon, started sending us regular reminders to "call your representatives" to advocate for Ukraine, and to "remind the public that Ukraine needs America's support." We joined the UNWLA's many hu-

manitarian drives to help Ukraine's war-torn populace. Since the beginning of Russia's attack, our branch was able to contribute over \$40,000 for Ukraine under the leadership of our past president, Orysia Stryzak, as well as our current president Karina Tarnawsky.

The world has responded with extraordinary empathy. Indeed, the response has been astounding. Governments, organizations, and private individuals have sent humanitarian and military help. We watched with deep gratitude as the U.S. and Europe sent billions of dollars in military equipment. Yet it was still not enough. Russia continued its ever-increasing attacks, both military and anti-Ukraine propaganda. And many listened. Many took the position that this was "their war," not grasping that if Ukraine loses, this war will quickly become "our war," with frightening consequences.

Branch 113 Culture chair Ilona Sochynsky and Ola Lewycky saw an interview in *The Wall Street Journal* with the Chinese artist Prof. Xu Weixin, who, in condemnation of China's approbation of Russia's invasion, spoke about his current project: posting on social media one drawing every day about the war in Ukraine, as a protest to China's support of Russia's war.

Ilona Sochynsky invited Prof. Xu to speak at our Anniversary celebration. During the preparations for this event, the committee members — Roksolana Karmazin, Barbara Senzon, Orysia Stryzak, and Karina Tarnawsky — were introduced to a friend of Prof. Xu, Dr. Vita Golod, a scholar from Ukraine whose research focuses on China-Ukraine relations. She is currently a Visiting Adjunct Instructor at the University of North Carolina at Chapel Hill. She is

It was the first day of the war. Russian troops were at the gates of Kyiv. Zelensky and his cabinet broadcasted live on the streets of Kyiv, vowing not to back down and to resist to the end. The whole world saw this moving scene. Russia thought it could conquer weak Ukraine in a few days, but no one in the world expected that a hero of the century like Zelensky would appear. He inspired the Ukrainian people's determination to resist the invaders, and as a result, Ukraine has survived to this day.

also a Junior Research Fellow at the Krymskyj Institute of Oriental Studies at the National Academy of Sciences of Ukraine and is a member of the board of the Ukrainian Association of Sinologists. Dr. Golod has published widely in academic journals and international media outlets, including *Foreign Policy*, *South China Morning Post*, *The Diplomat*, *ChinaFile*, *BBC Ukraine*, *BBC China*, and *Forbes Ukraine*.

She is also proud to be the sister of a brigade commander in the Armed Forces of Ukraine.

In her research, Dr. Golod heard of Prof. Xu's work and his interest in Ukraine. She was able to meet him in 2022 in his New York studio, and they soon became friends.

Prof. Xu lives and works both in New York and in Beijing. Dr. Golod interviewed Prof. Xu for the Ukraine-China journal. In 2024, she invited him to speak at UNC Chapel Hill. Early in 2025 he spoke at Harvard, and soon after he did a moving interview with *The Wall Street Journal*.

Prof. Xu's critically acclaimed works have been exhibited at public institutions and are in private collections across China. He has had solo exhibitions at the Shanghai Art Museum, at the Today Art Museum in Beijing, and at Harvard University.

He is currently a professor of painting and the former Executive Dean of the School of Arts at Renmin University in Beijing. In 2016, Prof. Xu had his first major solo exhibition in the U.S. at the University of Michigan Museum of Art.

And he is a staunch defender of Ukraine.

Our Anniversary celebration honoring Prof. Xu Weixin took place on a lovely June evening at the beautiful Ukrainian Institute of America in New York City.

Lydia Zaininger, Director of the Institute, offered to co-sponsor the event. As the Institute's Director, Lydia Zaininger greeted the guests and introduced Ilona Sochynsky, a former Branch 113 president, who introduced Dr. Vita Golod as the event's first speaker, who in turn invited Prof. Xu to speak. Prof. Xu spoke through an interpreter.

Prof. Xu explained that he began questioning China's widely accepted positive view of Russia when Russia began its unprovoked war on Ukraine, its sovereign neighbor, on February 24, 2022.

Dasha, a 10-year-old Ukrainian girl, cut off her hair and sold it for 10,400 hryvnia (Ukrainian currency) to donate to the Ukrainian army. Her hair had been growing long for four years. Dasha's parents were surprised but supported their child's decision.

This Ukrainian soldier resting in a trench is the famous Ukrainian poet Maksym Kryvtsov. He was still alive when I painted him. Unfortunately, he was later killed in battle at the age of 33.

Watching the bravery of the Ukrainian people when facing Russia's huge army and its war machine was astounding. Men and women volunteered for military duty by the thousands. They were truly heroes in Prof. Xu's eyes. In his opinion, Ukraine's army not only is exceptionally brave and committed, but fights with discipline, intelligence, and creativity. He likens President Zelensky to Winston Churchill and other unique leaders in history. And he is convinced that these heroic traits will bring Ukraine victory over Russia.

Prof. Xu's empathy toward Ukraine and its people prompted him to start an amazing project, a visual artwork of the war, in the form of digital images on his iPad, documenting events of the war daily, producing an image every single day. Since the onset of the war in 2022, he has produced over 1,200 drawings. He calls his work *Ukraine Every Day*.

Prof. Xu has produced scenes of everyday life at the front, soldiers with their weapons, in their tanks, loading ammunition into tanks, soldiers cooking, resting, soldiers with their pet cats or dogs, doctors and nurses treating the wounded, scenes of destruction, grief, resistance. Faces are drawn with great delicacy and understanding. He also drew impromptu portraits of world leaders and politicians from both sides of the war, underscoring the deep divide of beliefs, and of unexpected and very moving private supporters of Ukraine.

Although Prof. Xu spoke in Chinese, his quiet and approachable demeanor soon had the audience spellbound and deep-

After the outbreak of the Russian invasion of Ukraine, 75-year-old Tsuchi Fumi from Japan sold his house and went to Kharkiv in March 2022 to open a small restaurant, providing 500 free meals to local residents every day. His relatives and friends in Japan have been supporting his good deeds through fundraising.

On June 1, 2025, the Ukrainian Defense Ministry's Intelligence Directorate conducted a massive drone raid deep inside Russian territory, destroying only military targets. Russia suffered significant losses. #UkraineEveryDay No.1193

ly moved. It was a very international audience, showing a good grasp of current events, with many pertinent questions asked after his presentation.

Prof. Xu graciously presented Branch 113 with four of his drawings of the war, which were auctioned off during the evening. The funds from the auction will go toward humanitarian support in Ukraine.

We were happy to see many friends from other UNWLA branches in attendance. The President of Branch 64, Lidia Slysh, gave a particularly warm congratulatory greeting on our branch's 40th Anniversary.

The evening ended with a reception of wine and delicious appetizers prepared by the Ukrainian Institute of America.

Editor's note: The image captions are Prof. Xu's own comments on his drawings.

Branch 56 Holds End-of-Season Prayer Service

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

With some 80 members, Branch 56 in North Port, FL, is the largest UNWLA branch. However, many members leave the area during the steamy Florida hurricane season for vacations or other residences. Members who remain end the season with a prayer service, which took place this year on June 3 at St. Mary's Ukrainian Catholic Church in North Port.

The service included a moleben to honor the incredible work of current Branch 56 members and a panakhyda to honor the memory of branch members who have passed. Father Dmytro Kasiyan officiated and offered his complimentary words about the heroism of women and the hard work of Branch 56.

After the service, participating members gathered for a group photo. They also filmed a short video to mark the UNWLA's 100th anniversary this year. Branch 56 Vice President Lidia Bilous created the banner that members raised in the photos.

Lunch followed at Anna Maria Oyster Bar in North Port for the members' last meeting of the 2024–2025 season. The branch will reconvene in the early fall, but its committees have continued working over the summer months to plan many exciting projects.

Photo: Rob Furmanek

Some of the Branch 56 members who attended the prayer service.

Members enjoyed a luncheon after the prayer service.

Усіх вас з Маковієм привітаю

Вже дзвоники видзвонюють про осінь,
бурчить буркун: холодні стали роси,
а верес Вересню букети в'яже пишні,
напилось сонця жовтороте пижмо.

Притихло синє небо зсиротіле,
бо ластівки у вирій відлетіли,
вже мак у маковійчик попросився,
з волошкою та м'ятою святився.

**За доброю українською традицією освячений мед залишали у церкві і частували ним нужденних.*

Запахло пирогами та коржами,
попри дощі – зі свіжими медами,
серпневим даром дітвора смакує,
в Медовий спас й жебрак медку скуштує!*

Усіх вас з Маковієм привітаю,
складем хвалу новому урожаю,
хай запашний Медовий Перший Спас
теплом й добром ще довго гріє нас!

Леся Дмитерко, Львів

Yara Arts Group’s “The Magic of Light” Brings Puppets to Life

Olena Jennings, *Member-at-Large*

The puppets move across the stage, aided by actors, in slow motion, pushing through the sometimes-heavy notes of the bandura played by master Julian Kytasty, creating an unforgettable scene. The performance of “The Magic of Light: Projections Bring Ukrainian Epics to Life 150 Years Ago” by Virlana Tkacz’s Yara Arts Group at the La MaMa Experimental Theatre in New York’s East Village March 7-16 combined elements of folk songs, poetry, history, and puppetry that brought Ukraine to light in these challenging times.

The puppets were meticulously designed by Tom Lee, who served as the puppeteer for all of them. As he recited the English-language lines of the show, his voice rang out with clarity. His body was unobtrusive as he moved the puppets with incredible care. The

puppets were an amazing artistic achievement. They were carved by Kevin White and dressed by Andrea Mincic. Their beautifully created faces were brought to life by Tom Lee’s puppeteering.

In Ukrainian, Julian Kytasty echoed the character of Ostap Versai (1803–1890,) a blind epic singer, who was present as a puppet. Their hands on the banduras made similar motions. The worlds of the puppets and humans merged. History and the present were brought together, drawing past events into the present.

The epic that Kytasty/Versai sings is “Three Brothers from Azov” — a story within the main story of the show about three brothers who escape from captivity in the fortress of Azov, two on horse and one on foot.

Porfiry Martynovych with magic lantern puppeteered by Tom Lee.

The puppet Profiry Martynovych (1856–1933) was the main character of the show. He created the drawings for the Magic Lantern projections for Ostap Versai’s 1875 concert.

The projections in the show were beautiful and disturbing, from shadow puppets to images of the war in Ukraine and the Los Angeles wildfires.

Splashes of color stand out in the show: the piece of red silk that the older brothers left for the younger brother, the bright Ukrainian flag waving during the curtain call. In addition, the box of light above the stage where the puppet Ostap Versai sits stands out.

The show reminds us of history. There is a song, “The Tsar’s Ems Decree, 1876,” that recites the actual details of the decree that banned the Ukrainian language, performances, and books.

The calling bird puppet was remarkable and carried by Zlata Godunova to the stunning final song “Light,” with music by Julian Kytasty. Zlata’s body moves across the stage like a shadow puppet herself. The darkness of her clothing flows through the magic of light.

In this piece as in Serhiy Zhadan’s poem “Light” that creates the final song translated into English by director Viriana Tkacz (a longtime UNWLA Member-at-Large) and Wanda Phipps, language comes to life with the name of the land. It reminds us of the power of poetry and theater. In performances such as this one, we remember the importance of keeping our thoughts with Ukraine.

Photos courtesy Pavlo Terekhov.

Editor’s note: “The Magic of Light” is going on the road in November; it will be in Chicago at Northwestern University’s Wirtz Theater November 13-16.

Julian Kytasty.

Zlata Godunova with the calling bird puppet.

День Вишиванки у 108-му Відділі

Наталія Чермак, пресова референтка 108-го Відділу, Нью Гейвен, Нова Англія

Для 108-го Відділу США ім. Олени Лотоцької святкування Дня Вишиванки вже стало традицією: кожного року союзники збираються на обід у людних ресторанах у яскравих вишиванках, пропагуючи нашу культуру.

Цього року святкування нашого відділу було особливим, бо гостем обіду у «Gusto Trattoria», Мілфорд (Коннектикут) була п. Бетіна Брейст. Майстриня Бетіна Брейст (Медісон, Коннектикут) виготовила український прапор для Президента України Володимира Зеленського і передала його Наталі Павленко, голові США. 15 травня 2025 р. прапор було урочисто вручено консулу України в Нью Йорку Наталії Мусієнко. Від початку неспровокованої війни Росії проти України п. Брейст була глибоко зворушена мужністю та незламністю українського народу, вражена, що понад 75 000 українських жінок служать у лавах Збройних сил України, зокрема і з медичним персоналом на передовій.

Як власниця компанії з виготовлення прапорів «The SailbagLady» (<https://sailbaglady.com>) п. Брейст від самого початку повномасштабно-

го вторгнення спрямовувала 45 % прибутку від продажу українських прапорів на гуманітарну допомогу через США.

Завершуючи багаторічну діяльність своєї компанії, п. Брейст прийняла рішення вшанувати Президента України подарунком — великим українським прапором розміром 10 на 15 футів. Цей жест є її актом глибокої підтримки, посланням надії, солідарності й віри у перемогу. Вона з нетерпінням чекає того дня, коли синьо-золотий стяг знову замайорить над мирною, вільною та суверенною Україною.

Бетіна Брейст прибула на обід з нашим осередком США, щоб поділитися своїм досвідом і одразу того самого дня рушити до Українського Музею в Нью Йорку на зустріч з Управою США для передачі прапора. Брейст завітала до нас з Дженіфер Беннетт, яка стає наступною власницею бізнесу «The SailbagLady», жінкою, яка також серцем з Україною.

На обіді до Дня Вишиванки було 22 наших союзників разом з двома молодими кандидатками Стефанією та Меланією Кореновськими, що є представницями третьої генерації союзників нашого відділу. Їхня бабуса Оріся Яновська — довголітня активна членка, як і мама Наталія Чермак. Святкування пройшло надзвичайно урочисто.

Серед подій нашого відділу — також відзначення Дня Дитини, що відбулося 1 червня у церкві св. Михайла, де зібралися союзники, парафіяни разом з учнями Рідної Школи. Наша заступниця голови п. Ганя Салемме звернулася до дітей школи з чудовою промовою про дітей України, які зараз переживають страшні виклики війни на рідній Батьківщині. Доповнив промову п. Мирон Мельник, колишній багаторічний директор Рідної школи. Також о. Юрій помолився з дітьми духовною молитвою, прекрасно складеною саме до Дня Дитини, і заохотив молитися за дітей, які потерпають від несправедливої війни чи є викраденими (без батьків) і вивезеними до Росії.

Наприкінці згадаю наших багаторічних і невтомних союзників, які нещодавно святкували дні народження. У червні 97 років виповнилося п. Ірені Гладкій — Почесна найстарша членкиня, яка не так давно пожертувала \$500.00 нашому відділу. А минулого року свій 90-літній ювілей святкувала невтомна і багаторічна пресова референтка Марія Антонішин! Дякуємо вам, наші дорогі, та Многая, Многая Літа!

Вручення прапора Управі США.

Presentation of the flag to the leadership of the UNWLA.

Branch 108 Celebrates Vyshyvanka Day

Natalia Chermak, Press Officer, Branch 108, New Haven, CT

For Branch 108 in New Haven, celebrating Vyshyvanka Day has become a tradition. Every year, branch members gather for lunch at a busy restaurant wearing vibrant embroidered shirts, promoting our culture.

This year's celebration was especially meaningful because our guest at the lunch held at Gusto Trattoria in Milford, CT, was Bettina Braisted, a craftswoman from Madison, CT, who made a Ukrainian flag for the President of Ukraine, Volodymyr Zelensky, and presented it to Natalie Pawlenko, President of the UNWLA. On May 15, the flag was ceremoniously presented to Nataliia Musiienko of the Consulate General of Ukraine in New York.

Since the start of Russia's unprovoked war against Ukraine, Ms. Braisted has been deeply moved by the courage and resilience of the Ukrainian people. She was especially struck by the fact that more than 75,000 Ukrainian women serve in the Armed Forces of Ukraine, including medical personnel on the front lines.

As the owner of the flag-making company The Sailbag Lady (<https://sailbaglady.com>), Ms. Braisted has donated 45% of the profits from Ukrainian flag sales to humanitarian aid efforts through the UNWLA since the start of the full-scale invasion.

As she nears the end of her company's operations, Ms. Braisted decided to honor the President of Ukraine with a gift — a large Ukrainian flag measuring 10 by 15 feet. This gesture is her act of deep support and a message of hope, solidarity, and belief in victory. She looks forward to the day when the blue-and-gold flag will again fly over a peaceful, free, and sovereign Ukraine.

Ms. Braisted joined our branch's lunch to share her experience and, that very day, continued on to The Ukrainian Museum in New York City to meet with the leadership of the UNWLA and present the flag. She was accompanied by Jennifer Bennett, who will be the new owner of The Sailbag Lady — a woman who also stands with Ukraine in her heart.

At the Vyshyvanka Day lunch, 22 members of our branch were present, along with two young candidates, Stephania and Melania Korenovsky — the third generation of UNWLA members in our branch. Their grandmother, Orysia Yanovski, is a long-time active member, and their mother is Natalia Chermak. The celebration was extraordinarily festive.

Another important branch celebration took place on June 1, when members gathered with parishioners and students of the Ukrainian School at St. Michael's Church to mark Children's Day.

Our branch vice president, Ann Salemme, addressed the children with a beautiful speech about the children of Ukraine, who are now facing the terrible challenges of war in their homeland. Her words were followed by remarks from Myron Melnyk, long-time former director of the Ukrainian School, and a spiritual address by Father Iuriy, who led a touching prayer written specifically for Children's Day. He reminded everyone to pray for the children who suffer from the unjust war or who have been kidnapped and taken to Russia without their parents.

Lastly, our branch recognizes the birthdays of two long-standing and tireless members. In June, Irena Hladka celebrated her 97th birthday — our honorary oldest member, who not long ago donated \$500 to our branch. Last year, our tireless, long-time press officer, Maria Antonyshyn, celebrated her 90th birthday!

Thank you, our dear members — wishing you Many, Many Blessed Years!

Branch 108's celebration of Children's Day.

Three generations of Branch 108: Stephania & Melania Korenovsky, Orysia Yanovski, and Natalia Chermak, with Bettina Braisted (at right).

Забіг у Вишиванках 2025: традиція, що народилася з любові до України і живе завдяки єдності громади

Катерина Воїнова, голова 147-го Відділу США, Остін і Сан-Антоніо, Техас

15 травня в Остїні відбувся другий щорічний Vyshyvanka Run — святковий забіг, присвячений Дню Вишиванки. Подія зібрала учасників усіх вікових категорій, які прийшли у вишиванках, з родинами, друзями та домашніми улюбленцями, щоб разом зробити кроки на підтримку України.

Це більше, ніж просто пробіжка — це маніфестація нашої присутності. Ми показуємо: ми є, ми сильні, красиві та круті!

Організаторами заходу виступив Союз Українок Америки, 147-й Відділ, Остін і Сан-Антоніо.

Особлива подяка нашій союзянці Наталії Гавришко, яка щороку дарує нам це свято сили, культури та єдності.

У доповнення ми ділимося фото з першого забігу у Вишиванках у 2024 р., який став першим офіційним заходом нашого відділу. Саме тоді нас вперше відвідала поважна союзянка п. Нора Мейсон, яка надихнула нас своїм прикладом служіння громаді.

Атмосфера була така сама тепла, як техаське повітря, усмішки яскраві, як сонце, а дружні обійми та щирі посмішки навколо нагадували нам, що ми творимо щось справді важливе.

«Було надзвичайно надихаюче бачити, як багато людей об'єдналися через культуру та співпереживання і як вони приводили своїх дітей,

залучаючи нове покоління до підтримки цієї важливої справи», — ділиться враженнями про подію Ольга Мойсеєнко, наша союзянка та координаторка волонтерів від компанії «Адобі», що дружньо взяли участь у підготовці та супроводі «Забігу у Вишиванках 2025».

А Діджей Деш Шед створив неймовірну атмосферу своїм сетом української музики у стилі «хауз» — енергійно, сучасно і по-нашому!

«Моя мрія — щоб у День Вишиванки всі відділи США по всій Америці вийшли на пробіг або ходу у вишиванках.

Щоб в кожному штаті, у кожному місті пройшлися наші прекрасні вишиті скарби України — як символ краси, сили й незламності нашої культури.

Щоб американці бачили, чули і відчували: українська вишиванка — це не просто одяг, це голос нації, що не зникає.

Разом ми зможемо показати всьому світу, що ми є, ми поруч і ми завжди триматимемося разом», — коментує подію Катерина Воїнова, голова 147-го Відділу США, Остін і Сан-Антоніо.

Дякуємо всім, хто був з нами. До зустрічі у 2026!

Разом — сильніші. Разом — видимі. Разом — незламні.

Світлини Євгена Алтина.

Vyshyvanka Run 2025: A Tradition Born from Love for Ukraine and Sustained by Community Unity

Kateryna Voinova, President, Branch 147, Austin – San Antonio, TX

On May 15 in Austin, Branch 147 held its second annual Vyshyvanka Run, a festive 3K run dedicated to Vyshyvanka Day. The event brought together participants of all ages, dressed in traditional embroidered shirts, joined by families, friends, and even pets, to take meaningful steps in support of Ukraine.

This was more than just a run, it was a manifestation of our presence. We are here, we are strong, beautiful, and proud!

Special thanks go to our dedicated Soyuzianka Nataliya Havryshko, who brings us this celebration of strength, culture, and unity year after year.

We have also shared a photo from the very first Vyshyvanka Run in 2024, which was our branch's first official event. That day, we were honored by a visit from esteemed Soyuzianka Nora Mason, whose example of service and dedication to the community continues to inspire us.

"The atmosphere was as warm as the Texan air, the smiles as bright as the sun, and the friendly hugs and genuine smiles here and there reminded us that we're building something meaningful. It was inspiring to see so many people come together, united by culture and compassion — and to see them bring their children, involving the next gen-

eration in supporting this important cause," shares Olga Moyseyenko, our Soyuzianka and volunteer coordinator from Adobe, whose wonderful team took part in the preparation and support of the 2025 Vyshyvanka Run.

Ukrainian house-style music by DJ Dash Shad created an incredible atmosphere — energetic, modern, and truly ours!

"It is my dream that on Vyshyvanka Day, every UNWLA branch across America will organize a run or a walk in embroidered shirts, so that in every state and every city, our beautiful embroidered treasures of Ukraine will be seen and celebrated as symbols of our culture's strength, beauty, and resilience," says Kateryna Voinova, President of Branch 147.

So that Americans can see, hear, and feel: the vyshyvanka is not just clothing — it is the voice of a nation that will never fade.

Together, we can show the world: we are here, we stand with one another, and we always will.

Thank you to everyone who joined us. See you again in 2026!

Together we are stronger. Together we are visible. Together we are unbreakable.

Photos courtesy Yevhen Altyn.

Леонід Полтава — гідний син України

Тетяна Беценко доктор філологічних наук, професор,
Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка
Лариса Тополя, 64-й Відділ США, Округа Нью Йорк.

*Мій Край лишився Краєм снів,
Там – Україна, сонцем вмита...
Леонід Полтава, «Спогад»*

Леонід Полтава

Леонід Полтава (справжнє прізвище Пархомович, прізвище-оберіг Енсен) народився 18 серпня 1921 р. у с. Вовківці Роменського повіту Полтавської губернії (тепер це Сумщина) в родині Едварда і Любові Пархомовичів — освічених людей, що захоплювалися поезією. Він є однією зі славних знакових постатей світового значення, гордістю України.

Батько Леоніда, надзвичайно інтелігентна і порядна людина, був лікарем-хірургом. У спогадах Леонід тепло називав його «мій вчителю», «лікарю мій», «незабутній». Мати працювала вчителькою та вирізнялася розумом і вольовими якостями. Вона була мудрою наставницею сина. Саме від неї він багато довідався про Україну, її культуру, історію та літературу. Хлопець зростав гідним своїх

батьків: відмінно навчався, багато читав, мав активну громадську позицію.

У 1938 р. Леонід вступив до Ніжинського учительського інституту. За тиждень по цьому його батько став жертвою сталінських репресій — його арештували, через три тижні розстріляли та лише у 1959 р. реабілітували. Тому Леонідові з молодих років довелося заробляти на життя, зокрема демонструючи вечорами фільми.

З юних літ вивчав творчість українських класиків та сучасників, захоплювався зарубіжною літературою. Під впливом прочитаного почав писати сам. Студентом їздив за порадами в Київ до В. Сосюри та М. Рильського. Цікавився творчістю Т. Шевченка, І. Франка, Л. Глібова, В. Свідзинського. Тому стиль Леоніда Полтави, його мовно-літературний світогляд формувалися у лоні національної культури.

Перший вірш Леоніда надруковано у 1940 р. Молодий поет був сповнений задумів і мрій, однак Друга світова війна зруйнувала всі його плани. Леонід долучився до українського підпілля ОУН(б) і став активним учасником культурницького руху. А коли орди нацистів витіснили з України

більшовицьких окупантів і підпілля потрапило під загрозу розгрому вже німецькими фашистами, Леоніда Пархомовича, якому на той час виповнилося заледве двадцять років, разом з молодими земляками як «остарбайтера» вивезли на примусові роботи до Німеччини. Він разом з іншими членами оунівської «двадцятип'ятки» опинився у таборі, де звідав «гіркий смак табірної хліба». Там у нього народилися особливо болючі поетичні рядки:

*Мій любий краю, ти в мені
Гориш кривавою зорею.
В незрозумілім чорнім сні
Іду без тебе я землю.*

Після закінчення Другої світової війни спочатку проживав у Франції та Іспанії, а коли перебрався до Мюнхена, працював на «Радіо Свобода». Зі спогадів Юрія Шереха та професора-філолога Юрія Шевельова, Леонід Полтава був особливо кмітливим і «народжував» найнеймовірніші плани та ідеї. Так, Шерех називав Леоніда «винуватцем змін», «янголом мети». Тож завдячуючи зокрема і Л. Полтаві Баварія у той час перетворилася на «оазис українського національного життя всієї спустошеної, вкритої попелом і руїнами Європи»:

*І коли закривавленим квітом
Перемога знялась над світом,*

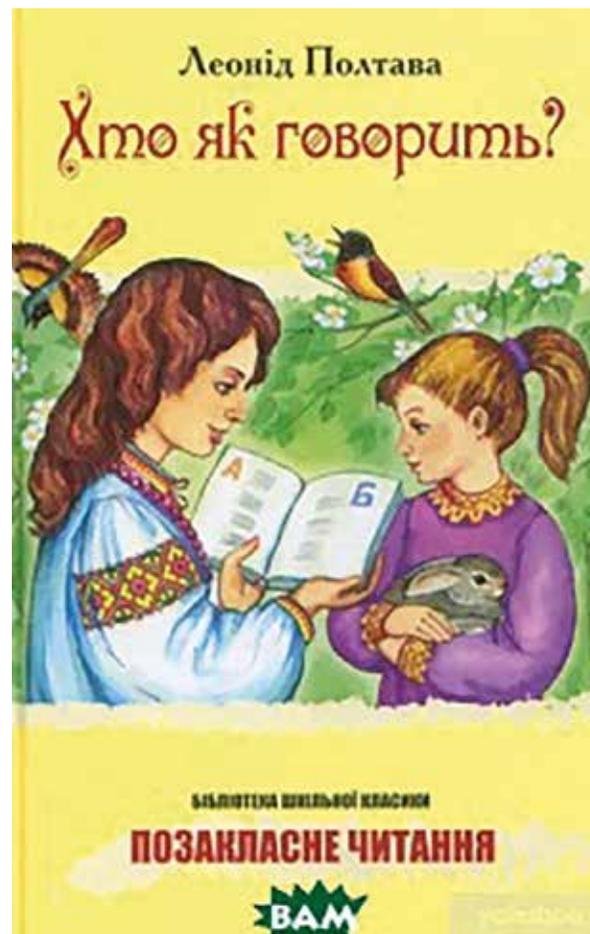
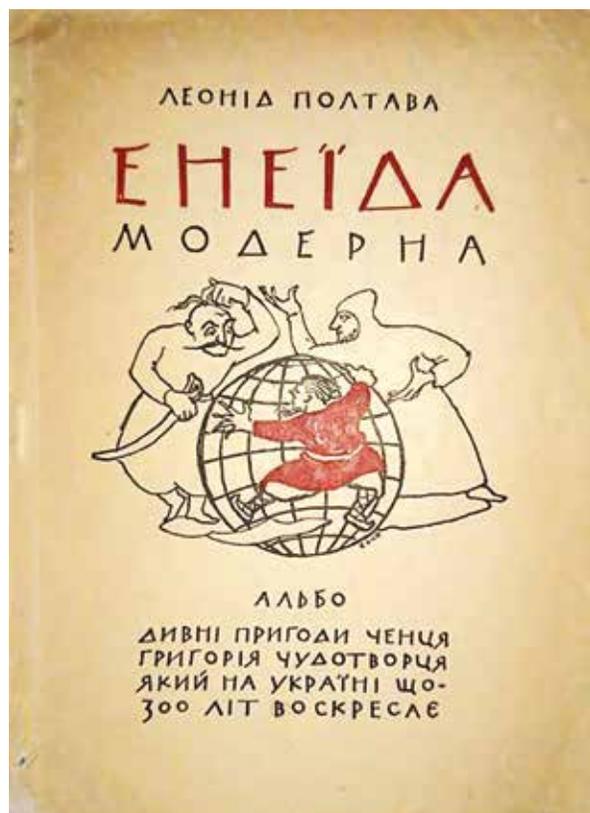
Не пішов я до рідних піль...
Не суди мене, батьку, суворо.
Я наваживсь у власне горе
України ввібрати біль.
Ген на Захід мої лежали
Еміграції чорні шпали...

У 1958 р. іммігрував до США, де працював в українській редакції радіо «Голос Америки», редагував щоденник «Свобода», був редактором кількох еміграційних видань та членом діаспорної спілки «Слово». В Америці поринув у письменницьку, журналістську та громадську роботу. Тут у Л. Полтави вийшли друком чотири поетичні збірки як погляд на Україну з різних точок земної кулі. Одна з них — «Біла трава» (1964), мала в творчій біографії Л. Полтави особливо важливе значення. Вона стала його книгою відкриттів, книгою власного голосу зрілого, цілком сформованого поета.

Леонід Полтава — визначний майстер мистецького слова та широко відомий не тільки в українській діаспорі, але й у світовій літературі. Доробок письменника — це поезія і проза, драматичні тексти (п'єси), лібрето до опер та оперет, кіносценарії, твори для дітей, переклади, літературно-критичні та політичні статті. Він є автором-упорядником антології української поезії «Слово і зброя», присвяченої УПА і визвольній боротьбі 1942–1967 рр. (Торонто, 1968). В «Американській Антології Поезії», виданій у 1988 р., серед сучасних поетів Америки подано і Леоніда Полтаву. Загалом Полтава видав 29 книжок для дорослого читача, з них 9 — збірки поезій, 6 — окремі поеми, 9 — книжки прози. Як гарний знавець історії Л. Полтава написав лібрето до опер «Анна Ярославна» й «Ольга Київська», де прославляються жінки періоду Київської Русі — прабатьківщини України.

Також написав 20 ілюстрованих дитячих книжок, серед яких «Лебеді», «Котячий хор», «Абетка веселенька для дорослих і маленьких», а також лібрето оперет «Лис Микита», «Лісова царівна», «Мавпячий король», «Лисячий базар» та ін. Його «дитячі» твори є особливо відомими в українській діаспорі, позаяк використовуються в шкільному та позашкільному навчанні. Вони надзвичайно теплі, зворушливі, щемливі та сповнені безмежної любови до рідного краю:

Є у кожної дитини
Матінка єдина,

*Та, що любить нас і дбає,
Розуму навчає.
Є у кожної дитини,
Навіть сиротини,
Наша Мати солов'їна —
Рідна Україна.
І у кожному серденьку
Є і буде жити
Божа Мати —
Наша Ненька,
Мати всього світу.
(«Три матусі».)*

Особливою є збірка поем Л. Полтави, що вийшла під назвою «Профілі» незадовго до його смерті. Зі стійким переконанням, що Іван Котляревський не одне століття «Енеїдою» веде українців до прозріння, та з бажанням, щоб «започаткована ще Котляревським українська „Енеїда“ ніколи не завмерла», Полтава у 1955 р. написав «Енеїду модерну» — поему-епопею, оригінальну своїм задумом і змістом.

Також варта виокремлення видана в 1968 р. репортажна повість «Над блакитним Чорним морем» про події 1917—1922 рр., що відбувалися в Україні, Туреччині, Болгарії та ЧСР, а також монументальна праця, твір-хроніка — історичний роман «1709» про українсько-шведський союз та війну з Росією доби гетьмана І. Мазепи. У 2016 р. роман перевидано зусиллями голови Полтавського обласного осередку Товариства «Просвіта» М. Кульчинського за фінансової підтримки Товариства української мови в Чикаго (США), зокрема родини Віри та Богдана Боднаруків.

Поет любив мандрувати. Він побував в Іспанії, Італії, Марокко, Мексиці, у Канаді та на Алясці. Така пристрасть знайшла відгомін у його творчості. Так, перебуваючи на Алясці, поет помітив спільне між цим холодним краєм і Україною:

*Аляски знак — Чумацький Віз...
Для тебе Віз — це тільки знак,
Для мене ж — Вічна Україна.*

Він любив Батьківщину. Тому образ України проходить крізь усю художню творчість письменника. Україна в поета асоціюється то з панною («А наша Україна, як панна молода»), то з іконою («Україна — моя ікона, до якої молюся щодня»), то з рідною землею («О, земле, предківська! Ти знов переді мною» ...), то з совістю («Україно, совість моя!»). Також Україна для нього — це рідний край, його славне місто Ромен

(Ромен) та пам'ятник Шевченку на однойменній площі:

*А може Ти мовчиш у стомленім Ромні,
На площі, названій колись Тобою,
Щоб я отут метавсь, немов у сні,
Серед закону і серед розбою,
На площах зчовганих і на німих гранітах
Чужих столиць, задвірків, перекосів?..
Що ж можу я промовити до світу,
Коли й Твої мовчанки не досить?! («Поема
про Тараса Шевченка».)*

Леонід Полтава, який вимушено покинув Україну, навіть на відстані плекав і здобував її Незалежність. Адже вільна Україна була не тільки його мрією — він наближав незалежність своїм полум'яним словом:

*Україна на рідному полі —
З українським зустрінеться днем!
Не вклонились чужинним кумирам,
До чужих по чуже не пішли, —
У осяяній Господом вірі
Вже випростують крила орли!
В наших душах зростає Держава,
Наша істина чиста й проста:
Буде Київ, і воля, і слава
У Державі Меча і Хреста! («Тисячоліття».)*

Л. Полтава є творцем крилатих висловів, серед яких «Своє для кожного — святе», «Людина — велетень і порошинка одночасно — не може жити без віри», «Кому не дали з дитинства Бога, той його шукає, часто не знаючи, кого шукає», «Що ж вам треба, люди? Бог кожному народові дав його землю. Чого ж лізете один до одного, що шукаєте?», «Кожна людина має душу, навіть та, що про це не знає», а також особливо щемливі для українців закордоння «За кордоном і яблука так не пахнуть, і квіти... Зникла людина, та не зникли посіяні нею думки».

В історію української мови письменник увійшов як творець нових слів, а це *білотрав'я жаху, міцнись, зафганістанило, з'якорити, велет-туман, місяць-лис, прапорять, оракечений віз* та ін.

Він є автором пісенних текстів, які хвилюють душу: «Пісня про Київ» (муз. Потапенка), «Лети наша пісня крилата» (муз. К. Кукловського), «Тисячоліття хрещення України» (муз. І. Соневицького) та ін.

Упродовж усього життя Л. Полтава був активним на громадській і культурно-просвітницькій ниві. Тому провів численну кількість допові-

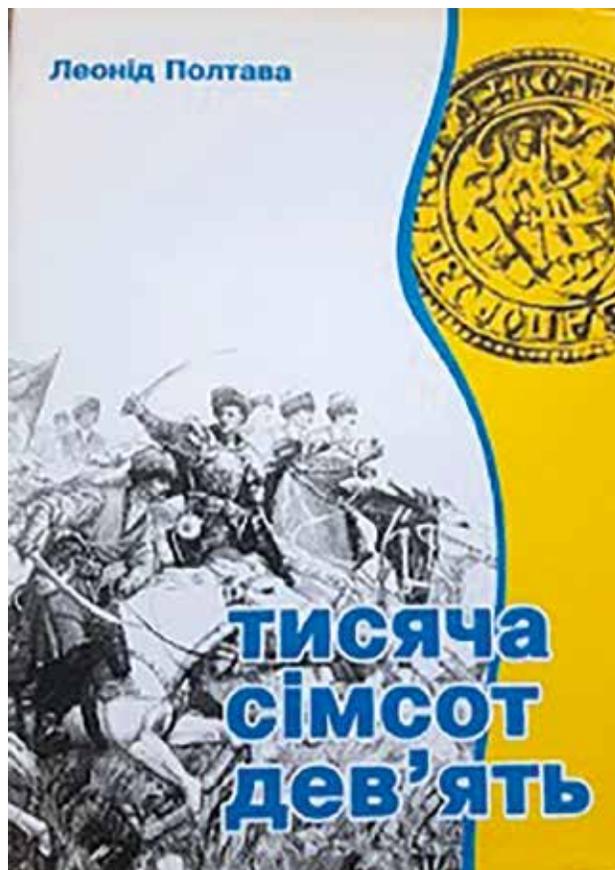
дей, виступів, зустрічей для і заради українців за кордоном, особливо в Америці. Також брав участь у вшануванні пам'яті українських постатей (1960 р. – 10-річчя з дня смерти генерала Романа Шухевича, 1966 р. – рік Івана Франка, 1971 р. – рік Лесі Українки, 1977 р. – 100-річчя з дня народження Симона Петлюри та ін.)

Варта уваги та поваги участь Л. Полтави у створенні й діяльності українських організацій за кордоном. Він очолював Асоціацію діячів української культури (АДУК), був членом Світового ювілейного комітету з відзначення 40-річчя проголошення української державности, членом Секретаріату на III Світовому конгресі вільних українців (СКВУ), членом Ради щодо справ культури при СКВУ.

Леонід Полтава є автором слів гімну «Вгору прапори» Спілки Української Молоді (муз. П. Білецького). Також він є автором поеми «Слово про Україну», написаної до колекції українського вбрання з різних регіонів і часових періодів України «Історичний одяг українки», показ якого було організовано 64-й Відділом СУА, Округа Нью Йорк. Відтворення історичної ноші українки було найбільшим досягненням культурно-освітньої праці відділу. Перший показ колекції відбувся у 1965 р. під час бенкету на XIV Конвенції СУА в Нью Йорку. Показ супроводжувався читанням історичної поеми Леоніда Полтави «Слово про українку», що стало тлом до кожного одягу. Витримки з поеми, а також фото моделей і опис українських нош друкували в «Нашому житті» упродовж 2018 р.

Деякі твори Леоніда Полтави перекладено на англійську, французьку, португальську, польську та білоруську мови. Однак у радянській Україні його твори були заборонені. А до проголошення незалежності України поет не дожив усього рік. Але майже за півстоліття передбачив події в незалежній Україні у творі «Чи зійде завтра сонце?».

Пішов у засвіти Леонід Полтава 19 квітня 1990 р. у Нью Йорку. Похований на українському православному цвинтарі св. Андрія у Саут Баунд-Бруці, штат Нью Джерзі, де через сім років відбулося урочисте освячення пам'ятника на могилі великого сина українського народу, який, хоч і проживав у різних країнах, горів любов'ю до рідного краю. Американська земля стала вічним прихистком для щирого українця.

Стипендійна Акція СУА UNWLA Scholarship Program

Scholarship Update

The Scholarship Program distributed **\$87,400** to **431** students in Ukraine for the 2024–2025 school year. Thank you to our sponsors and donors, our partners in Ukraine, and the Scholarship Program office workers for your support.

Nadia Jaworiv, UNWLA Scholarship Chair, and members of the UNWLA Scholarship Standing Committee

Подяка від стипендіятки з України

Щиро вдячна Вам за допомогу і підтримку. Я завершую навчання в Державному торговельно-економічному університеті за спеціальністю «маркетинг». Наразі вже почала працювати та стажуватись в маркетинговій агенції. Після випуску планую надалі розвиватись в сфері маркетингу та залишатись проживати в Києві.

Наразі в Україні з кожним роком ще важча ситуація. Ми не можемо насолоджуватися життям, адже у нас постійні тривоги і ніколи не знаєш, що з тобою може статись. На жаль, війна продовжує забирати людей, яких ми знали і будемо тепер все життя пам'ятати. Сподіваюсь на скору перемогу нашої України і продовжую підтримувати наших військових. Вірю у майбутнє своєї країни, вірю у своє майбутнє і знаю, що все буде добре.

*З повагою, Владислава
Київ*

Пожертви від 1 травня до 30 червня 2025 р. Donations from May 1 to June 30, 2025

\$3,140 UNWLA Branch 107
\$3,000 Maryann Mysyshyn (MAL)

\$990 Adrian & Larissa A. Dolinsky (86)
\$900 UNWLA Branch 118
\$660 UNWLA Branch 95
\$550 John Pluta (13)
\$450 Elisabeth Barna (98), Marta H. Mulyk Baxer, Alicia M. Behn, Bohdanna Chudio (28), Dr. Victor Decyk & Dr. Betsy Decyk (98), Alex & Irene Khowaylo (62), Dr. Stephan & Tamara Tymkiw (78)
\$440 Myron B. Krawczuk (98)
\$330 Joseph P. Chan & Alexandra Malikova, Roxanne Hills, Iouri Michtchenko (98), Ola Movchan Novak (124), George Shevchuk (98), UNWLA Branch 108
\$225 Natalie Pawlenko (98)
\$220 Anita C. Roik (75)
\$110 Olya N. Czerkas (124), Medford United Church of Christ in Oregon, Joan Nassef (108), Margaret Nycz (75), Bohdanna Slyz (83)
\$100 Nicholas Kotcherha, UNWLA Branch 111
\$42 Renata Bihun (28)
\$10 Walter & Luba Keske (111)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan,
NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
Scholarship@unwla.org

Виправлення

У «НЖ» за травень 2025 р. у дописі «На пошану сподвижниці архівної справи Надії Пилипишин-Літепло» підпис до фото на 17 с. має бути таким: «Надія Пилипишин-Літепло та її книги».

США / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of **Hon. Lubomyr Jachnycky**:

- \$200** Lydia Jachnycky
\$100 Larissa and Lydia Cisaruk; John Dicky; Brenton and Alexandra Galeano; Walter Kozar; Marta Kwitkowski; Oksana Lew; Bohdan and Maria Lisowsky; Anna and Ostap Macielinski; Irene and Andrew Petrina; Jan and Roxolana Poluchowicz; Nadia Purnell; Dianna and Michael Sawicky; Christina Sheldon; Roman and Myroslava Stefaniuk; Luba Szajenko; Michael and Roxolana Yarymowych
- \$75** Andy and Christina Zachar
\$50 Gary and Oksanna Gudziak; Oleh and Roxolana Karanec; Bohdan and Svitlana Korduba; Anna Mariani; Natalie Maruszczak; Alexandra Popel; Bohdan and Sophia Sawka; Vera Zachariasevych; Roman and Zirka Zubar
- \$40** Vladimir and Martha Jovanovic; Orest and Sophia Woloszczuk
- \$25** Marianna Flis; Marta Sobko
- \$200** Bohdan and Christine Bejger in memory of **Stephanie Hanchuk**
- \$200** John and Roksolana Leshchuk in memory of **Stephanie Hanchuk**
- \$100** Mark Michael and Lidia Marta Dydyk in memory of **Irka Wanko**
- \$100** Larissa Danik in loving memory of **Anna Leush**
\$50 Vira Popel in loving memory of **Anna Leush**

BABUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

- \$250** Branch 96 in loving memory of **Christina Lypeckyj**
\$104.74 Nick S. Deychakiwsky
\$36.35 Iva Lisikewycz

KEEP UKRAINE WARM

- \$1,000** Branch 129 (Warren, MI)

MEDICAL AID FOR UKRAINE

- \$10,000** Branch 137
\$5,000 Branch 3
\$3,992.32 Branch 97
\$1,300 Branch 83
\$135 Wsewolod Hirka

ORPHANS FUND • ФОНД СИРІТ

- \$1,000** Barbara Prowe
\$400 Vermont ADK-Beta Chapter, Kathryn Grace; Nadia Trojan
- \$103.66** Marta Mulyk Baxer in lieu of flowers in memory of **Oresta Hamersky**
- \$103.66** Oksana Piaseckyj
\$100 106-й Відділ замість квітів на могилу довголітньої членкині св.п. **Валентини Чудовської**
\$100 Ірене Воловчук замість квітів на свіжу могилу **св.п. Стєци Реай**

- \$52.01** Theresa Frascino
\$52.01 Tetiana Sawchak in memory of **Oresta Hamersky**. May she rest in peace
- \$50** Ольга Якимів у пам'ять **Валі Чудовської**
\$50 Меланія Кузьма у пам'ять **Валі Чудовської**
\$36.35 Iva Lisikewycz
\$26.19 Carol Hebert in loving memory of **Christine Izak**
\$26.19 Jeanne & Scott Millar

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

- \$50** Branch 56 in loving memory of **L. Jachnycky**, husband of long-time member Lydia Jachnycky

SUPPORT THE UNWLA MISSION

- \$5,170.46** Larsen Plano
\$5,000 Branch 10
\$3,500 Branch 12
\$3,000 Ellen Lehman
\$2,000 Branch 129; Nadia Deychakiwsky; Andrei Kachala
- \$1,034.38** Martha Lewicky
\$1,033.31 Marcy Dobil; Joseph Reynolds
\$1,000 Branch 129 (Warren, MI); Constance Holly Davies; Switlana Korduba; Marta Mulyk Baxer; Martha Noukas; Sandra Nurit Tilles; Ulana Steck; J. Stetz
Tom Siekman
Allen McCutchan
- \$522.23** The Kachmar family (Lesia, Bohdan, Laryssa, Adrian, and Lesyk and their families) in memory of our mother, babcia, and prababcia **Anna Leush**
\$517.37 Lesia Anson; Karen Chelak; Anne Delcampo; Cecelia P. Derstine; Vera Hoerner; Roma Kohutiak-Gudziak; Patricia Leskiw; Daria Lissy; Laura Little; Melanie Mazzorana; Orysia Natalia Tresznewsky
\$516.84 Bohdanna Chudio
- \$500** Charles Craychee
Pat Merkle
Carol Miskiv; Paula Modeen
Christopher Rinn
Margie Schneider
Louis Fiore
Carolyn Cooper; Robin Nagele; Vasył Pidkaminetskiy; John Sommer
- \$250** Mary I. Holowinsky in loving memory of **Natalie Holowinsky**
\$250 Tamara Denysenko; Danuta Iwaniec; Stefan Kachala; Ihor Kowalysko; Chrystyna Kuzmowych; Oleh G. Pankewycz; Nestor Rychtyckyj; The Sailbag Lady, Bettina Braisted; Marijka Shust; Nadia Trojan
- \$208.24** June Gilmour
\$207.17 Volodymyr Lisovyy
\$200 Gregory Jurenec; Halina Korsun; Irene Pyskir-Bilak; Irene Rishko; Barbara Tripier; Maria Shandor; Luba Szajenko
- \$155.30** Stanley Bulbach
\$150 Alice Cardella; Maria C. Hura; Susan J. Jensen; Halyna Kuzyszyn-Holubec

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

\$131.05	Christine Monk
\$130.83	Priscilla Fairbank
\$104.76	Regina Moser
\$104.74	Heather Davis in recognition of the generosity and commitment of Andrea Kulish
\$104.72	Patricia Allen
\$104.02	Dan Toft
\$103.76	George & Kalyna Boychuk; Jill Ford; Rusty Layre; Jeffrey Sepich; Olga Sh; Stephen Geller; Ekateryna Kosiw; Rebecca Liming; Liz Mahon; Maureen Terry
\$103.66	Leda Kopach in memory of Oresta Hamersky
\$100	Zirka Voronka in loving memory of Anna Leush
\$100	Vera Bacwyn-Holowinsky; Ann Barankewicz; Anna M. Barrio; Olga Bertsch; Vera Bondarenko; Olga Bugir; Mary Anne Caddick; Olga Coffey; Constance A. Deschamps; Nadija Haftkowycz; Tatiana Hart; Adrian Horodecky; George and Myra Hrab; Martha Jovanovic; Olga Karmazyn; Dianna Korduba Sawicky; Vera N. Krasovsky; Jaroslava Kuchma; Linda Kunz; Rose Landis; Victoria Malko; Larysa Martyniuk; Janice A. Meliska; Marta Mulyk Baxer; Orest Poliszczuk; Anna Powers; Jennifer H. Prowe and Terry L. Baucom; Robert Sadofsky; Paul Sartori; Rena W. Schilsky; Amy Shute; Sonia & Andrew Smyk; Robert & Margaret Soule Jr.; Colin Sterling; Donald A. Suberroc; Vladymier Szpiczka; Jane W. Terrell; Marko Turkalo; Karen Tymniak; Samuel Wachtel; Orest Walchuk; Harry A. Wolf; Hanson Wong; Jingning Wu
\$100	Mary/John Merkle in memory of our dear sister-in-law, Pat Rodarte Merkle
\$100	Susan Ungerer in memory of a funny, loving & kind friend
\$98.49	Barbara Walch
\$65	Raymond M. Byram
\$60	Elise Gardella
\$52.55	Lydia Moore
\$52.06	Jennifer Bej in memory of Irene S. Pryjma . May you rest in peace.
\$52.06	Reynold Klein
\$52.01	Janet Blosky in memory of a Beautiful Lady inside and out
\$52.01	Ira Adelman; Sylvia Bookbinder; Nino Gabunia; Julianne Joachim; Mary McGowne; Tom Merkle; Michael Wasilewski
\$52.01	Gludish family in memory of Pani Christine M. Izak
\$52.01	Kathy Munzer in memory of Pat Rodarte , an inspiring, compassionate, loving, and kind woman
\$50	Ann Beams; Chrystyna Brown; Richard Dentino; Charles Dunaenko Jr.; Nancy W. Feaver; Raymond F. Fluck; Teresa Gluch; Roxanne Hills; Maria Miecycjak; Ola Movchan Novak; Eugeniusz Oscislowski; Tatiana Paslawsky; Elizabeth T. Rickey; Stella Rozman; Nancy Skeele; Roman Slysh; Lesia Sochor; Therese A. Stawowy; Barbara P. Streit; Julia Sydorowych; Georgia Taft Pye; Oresta Tkaczuk
\$26.46	Tara Fagnoni
\$26.19	Rae Eberwine; Patricia Epstein
\$26.19	Ilona Rahfield to remember a good, strong Ukrainian woman and her loving family

\$25	Stefanie Cintron; Kelly D. Derderian; James & Marilyn Farley; Anna Makuch; Theresa Parr; Jerry Petrasz; Kathleen Romanyshyn; Martha Tatarsky; Fedir Tupitsyn
\$21.04	Sonja Uhrich
\$21.02	Lesle Bundy; Elizabeth Jekielek
\$20	Theresa M. Caryk; Alexandra Florchuk; Joseph W. Fuccillo; Anetka Galecki; Patricia Graham; Roslyn Nadler; Suzanne Present
\$15	Kathleen Cummings; Russell Senyk
\$10	Larry J. Jones; Elizabeth S. Malenich; Jeanne M. Stetzko; Nadia Worobj

ZEMLIACHKY CAMPAIGN (SUPPORT WOMEN SOLDIERS)

\$6,000	Branch 98
\$5,000	Branch 10; Branch 113
\$3,360.92	Oleksandr Kravchuk
\$2,500	Branch 120
\$2,100	Branch 124
\$2,000	Branch 8; Branch 129; Branch 135
\$1,551.60	Bohdan Besaha
\$1,500	Branch 83
\$1,034.38	Vera Swade
\$1,000	Branch 136; Inia Saldyt
\$516.84	Wira Babiak; Yuri Deychakiwsky
\$300	Branch 21
\$260.05	Dan Toft
\$258.60	Michele Calamia; Phyllis Duhon; Tom Handley; Helen Ivanonko; Tatiana Serafin; Linda Shuster
\$208.04	Jeremy Anderson
\$155.46	Melanie Huryn
\$104.74	Paul Decker; Kathryn Hrynewycz
\$104.01	Nataliia Karpenko
\$103.76	Christine Flak; June Gilmour; Lisa Hannan
\$103.66	Maria Bazylak; Kathy Berenstein; Kathleen Deis; Kristi Gorick; Robert Hunt; Lubow Lewicky; Lydia Prokop; Cassandra Rich; Bonnie Shuster; Nancy Stecyk; Eula Steele; Martha Tatarsky; Maureen Terry; George Woloshyn
\$100	Branch 107; Natalie Trojan
\$52.55	Maria Flynn
\$52.38	Anna Petelina
\$52.06	Lennie Alcorn; Rita Gregory; Nina Kostryk; Karen Krosowitz; Maria Pazuniak; Martha Wiegand
\$52.01	Marcia Bombyk; Oksana Dashawetz; Natalia Gouz; Tania Hrynewycz; Todd Hughes; Iryna Karavan; Iva Lisikewycz; Michele Muir; Nina Nakoneczny; Oksana Piaseckyj; Alla Verbovetska
\$50	Daria and Myron A. Jarosewich in memory of Dr. Vasyl Truchly
\$50	Libby and Charlie Haydon; Martha Wiegand
\$46.84	The Sailbag Lady
\$31.68	Solomiia Kobuta
\$31.38	Martha Wiegand
\$31.35	Tyler Beck for Daryna , the best woman I've ever met, and her мати і бабуса
\$26.46	Mariana Mokritski; Dora Vynnytsky
\$26.21	Cecilia Duffy
\$26.19	Adrianna Bamber; Kathryn Beelitz; Evelyn Billington; Sophia Bilynsky; D. Davis; Yuliya Penchak
\$21.04	John Graham; Olena K

Ukrainian Apologetics

by Anne Deaton

I saw Job today
no one escapes his wailing
he's searching for justice,
looking for life
beneath massive debris and
devastation

I heard Job today
pleading his case with the
Almighty for righteousness
for exhausted men, women,
and children
bewildered by the ruined fruit
of their lives and labor

I abandoned Job today
no longer able to keep his faith
or square evil's existence
in a world created by
a benevolent God?

and yet, and yet

courage at every turn
kindness where least expected
prove Job's case that out
of darkness
hope and faith arise

Dr. Anne Deaton is the founder and president of Children's Grove, a Columbia, MO, non-profit that promotes kindness in youth and the community. She and her husband, Dr. Brady Deaton, founded the Deaton Institute in 2013 at the University of Missouri with the aim of eliminating extreme poverty and food insecurity globally. Her poem in support of the Ukrainian people "held a healing power for me in its writing," she says. "I hope it might hold meaning for others."

Oresta Hamersky (1943–2025)

Branch 17, Miami, FL

Oresta Hamersky (née Pelensky) passed away on February 23, 2025, after a long battle with complications following surgery.

She was born in L'viv Oblast, Ukraine, and like so many of her generation, was forced to flee her home with her family at an early age. After weeks of traipsing through woods and forests, her family arrived at a Displaced Persons camp in Germany. While living in the camp, her mother and sister succumbed to tuberculosis. Brokenhearted yet fortunate to be sponsored by relatives in the U.S., Oresta and her father relocated to Pittsburgh, PA, where she spent her formative years.

One summer Oresta worked as a waitress at the Soyuzivka Ukrainian resort in the Catskill Mountains of New York, where she met her future husband Bohdan. They married and raised a beautiful family, which includes two beloved daughters, a son-in-law, and two grandchildren.

Oresta worked for United Airlines, which afforded her opportunities to see the world. However she acquired her spirit of wanderlust, her desire to travel and see the world was fulfilled by the benefits her career provided. Daughters Roma and Alexandra recount that their lives were filled with fun and excitement, taking trips all over the world. Once retired, Oresta continued this passion, always ready to pack up and go with her circle of dear friends.

Following the passing of her husband, Oresta moved to Florida and joined Branch 17, where she quickly became a friend and valued Soyuzianka. If she wasn't involved directly, she offered her ideas and creativity, always making a positive contribution to whatever we did.

She spearheaded our 2018 Vyshyvani Vechornytsi gala, which served as a fundraiser for the UNWLA's wounded warriors fund. Her vision and effective negotiating skills enabled us to hold a beautiful affair in a lovely locale for a relatively affordable cost. This allowed us to make a more generous donation to the wounded soldiers than we might have otherwise. All branch members supported this effort, but it was Oresta's impeccable taste and eye for the possible that made this a successful event. Oresta was also principally involved in co-hosting "An Evening with Andrea Chalupa" to promote the yet-to-be-released film *Mr. Jones* and co-chairing the silent auction for our 70th anniversary celebration at the Miami Shores Country Club.

It is worth noting that Oresta was particularly adept at inviting friends and neighbors who were not members of our community, nor even Ukrainian in many cases. These guests added much to our celebrations, and this practice is worth cultivating among ourselves.

Oresta's contribution to our branch was invaluable. Her influence was quiet yet strong, creative and positive, lending a fresh perspective on how to approach traditional events. We are richer for having known her, and she left us way too soon. May her memory be eternal.

Patricia Krysa, President, Branch 17, Miami, FL

НАШИМ ДІТЯМ

Перший клас для шкільного наплічника

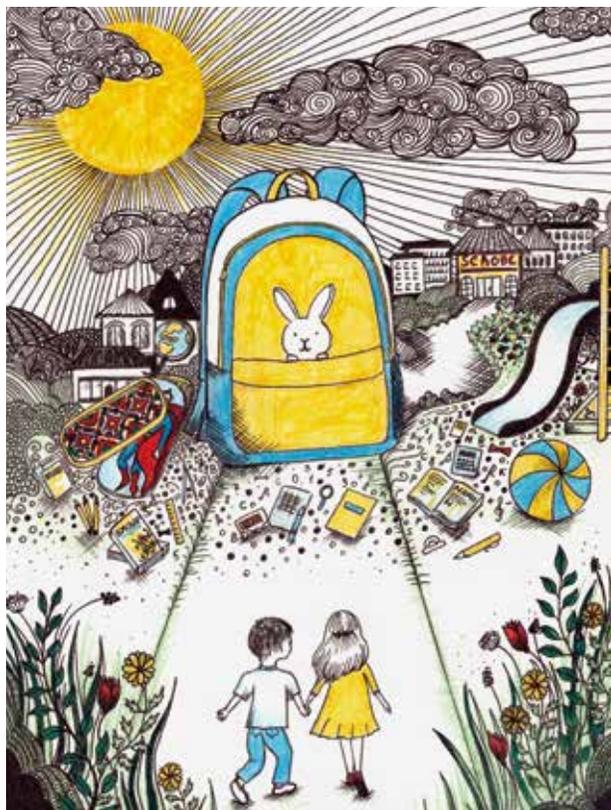
Марія Щур, дочка легендарного Янка Деревляного, яка любить малювати котиків і писати казки

Уляна сиділа на підлозі у своїй кімнаті і допитливо дивилася на новенький шкільний наплічник. Він був жовто-блакитний, з маленьким зайцем на кишеньці та пахнув ще зовсім новим шкільним приладдям. Дівчинка легенько притиснула обшивку до себе і прошепотіла: «Привіт, друже. Ти готовий до школи?».

Наплічник, звісно, нічого не відповів, але Уляні здалося, що він трохи сіпнувся, ніби вагаючись. Та що там наплічник, дівчинка сама неймовірно хвилювалася та боялася неминучих змін у її житті — вона іде у перший клас.

— Мамо! — голосно покликала дівчинка.

Мама зазирнула до кімнати, витираючи руки рушником, і принесла в кімнату аромат кориці.

Малюнок Марії Щур

— Що сталося, донечко?
— А якщо цей наплічник не захоче йти до школи? — серйозно спитала Уляна, погладжуючи зайця на кишеньці.

Мама лагідно всміхнулася й присіла поруч.

— Чому ж це?

— Бо він такий... крихтний, — дівчинка потерла кишеньку портфеліка. — А школа така велика... Він може злякатися.

— А може, портфелік просто хвилюється, як і ти? — обняла мама доньку. — Спробуй розповісти йому про школу, підтримати. Школа — це серйозний крок до змін, але ви з наплічником будете там не одні.

Як завжди, вона мала рацію. Тож Уляні захотілося довести, що вона сильна та розсудлива.

— Не бійся, маленький. Я теж хвилююсь. Але ми з тобою разом, і це головне, — звернулася дівчинка до наплічника.

— Молодець, — тихо сказала мама та залишила дівчинку наодинці з думками. А та вирішила показати наплічнику двір та підготувати його до нових пригод. Вона обережно начепила наплічник на плечі та попрямувала на дитячий майданчик у дворі, який донедавна був її основним місцем дорослішання, якщо не брати до уваги дитячий садок. Біля гойдалок її вже чекав сусід Вадим, який тримав у руках свій новенький пенал із зображенням Супермена, і також готувався до першого класу.

— Привіт! — вигукнув хлопчик. — Дивись, що у мене є! Він може ховати всі олівці, як супергерой.

— А мій наплічник боїться школи, — зітхнула Уляна, опускаючи очі до долу.

Вадим присів поруч і уважно подивився на наплічник.

— Ха! Мій пенал теж боїться! Каже, що загубиться між книгами та зошитами, або просто впаде під парту, бо нікого не знає в тій школі.

— Справді? — здивувалася Уляна. — Я думала, що тільки мій наплічник такий наляканий.

— А знаєш що? Я вчора розповів своєму пеналу історію про супергероїв, — продовжив Вадим. — Мовляв, він буде суперпеналом у класі. Здається, йому сподобалось.

— Тоді мій наплічник буде супернаплічником! — засміялася Уляна.

— Знаєш, мені цікава думка прийшла! — захопився Вадим. — Можливо, якщо наші речі подружаться ще до школи, то їм буде не так страшно?

— Чудова ідея! Зробімо їх друзями! — погодилася дівчинка.

Тож діти захотіли, аби наплічник і пенал подружилися — разом вони будуть сміливішими. Вони катали їх на гойдалках, показували їм пісочницю та навіть познайомили з м'ячем на спортивному майданчику.

Вадим також приніс з дому і свого наплічника, заповненого шкільним приладдям. Уляна допомогла йому те приладдя гарно поскладати. Суперпенал діти примостили в окремо виділену спеціальну кишеню та заповнили його всім необхідним для школи. А Вадим допоміг Уляні скласти зошити з букварем і вподобав її пенал із зображенням вишивки. Діти весело гралися зі своїми майбутніми «шкільними друзями» і школа все більше ставала бажаною пригородою в їхньому житті.

— Мені здається, наплічнику подобається! — радісно сказала Уляна, адже він легенько погойдювався на її плечах, коли вона спускалася з гірки.

— А мій пенал уже не боїться загубитися! — підморгнув Вадим.

— Думаю, ні! — сміялася дівчинка.

Невдовзі дітей покликали батьки на вечерю і вони, щасливі, побігли додому та домовилися

зустрітися на наступний день, поки ще школа не почалася.

Увечері Уляна поклала наплічник на стілець і серйозно з ним поговорила.

— Що ж, ти готовий до школи? Я знаю: буде трохи страшно. Але ми з тобою разом. І Вадим із пеналом теж підуть до школи. Тому, як каже мама, якщо ти не сам — усе буде добре.

Наступного ранку наплічник ніби став ще яскравішим. Уляна вже не хвилювалася, що йому страшно, як і не боялася сама. Разом з Вадимом вони щодня готували наплічник і пенал до школи: складали в них олівці та зошити з підручниками, гралися в учнів.

Якось Вадим задумливо подивився на свій пенал і сказав:

— Знаєш, мабуть, не тільки пенал боявся. Я також хвилююся: а що як я забуду, як писати букву «М» або «К»?

Уляна турботливо подивилася на нього.

— Не переймайся, я тобі допоможу. Але ти мені пообіцяй, якщо я забуду, як писати цифру «5» або «7», то ти підкажеш. Також, якщо мій наплічник буде дуже важкий, допоможеш його донести. Бо ми ж друзі і команда!

Двоє майбутніх школярів зрозуміли, що іноді навіть іграшки чи інші речі можуть допомогти впоратися зі страхами, якщо поділитися з ними своїми переживаннями. І коли ти не один — будь-які серйозні зміни у житті тільки дають шанс для нових пригод і можливостей.

Хрестівка від автора «ЧИ ТИ УВАЖНО ЧИТАВ КАЗКУ?»

По горизонталі

4. Головний герой казки, якого дівчинка взяла на дитячий майданчик.

8. Яку цифру боялась забути писати Уляна?

9. Вона допомогла дітям перемогти страх перед школою і є важливою у житті.

10. Де найчастіше зображують візерунок, що прикрашав пенал Уляни?

По вертикалі

1. Ім'я дівчинки, яка боялася йти у перший клас.

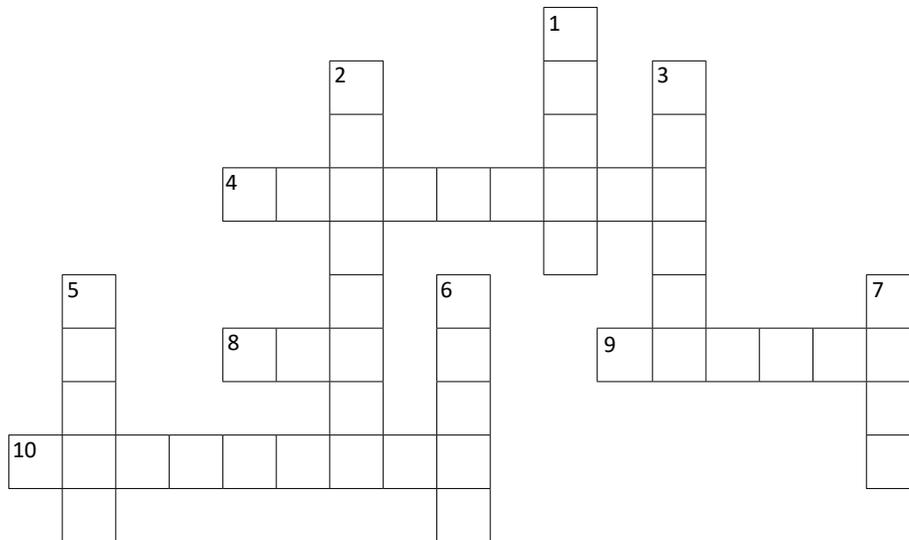
2. Його зображення прикрашало пенал Вадима.

3. Перша книга українських дітей у школі.

5. У ньому пишуть у школі.

6. Емоція, яку діти відчували перед школою і яку поборили.

7. Хто порадив Уляні розповісти наплічнику про школу?

Відповіді: 1. Уляна. 2. Супермен. 3. Буквар. 4. Наплічник. 5. Зошит. 6. Страх. 7. Мама. 8. Сім. 9. Дружба. 10. Вишиванка.

Пиріг до Дня Незалежності

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проєкту «Пані Стефа»

Рік тому започаткована ініціатива «Пиріг Незалежності», що має на меті формування гастрономічної традиції святкування Дня Незалежності України. Такою символічною стравою до свята може стати пиріг з маком чи кримськотатарський Кобете, Яворівський чи цибуляний, з бринзою, м'ясом чи веганський... Будь-який на ваш смак! Ми до ініціативи приєднуємося з Яворівським рум'яним пирогом з тонкого дріжджового тіста, що начинений картоплею та гречкою. Адже цей пиріг є гастрономічною візитівкою українського Розточчя. Його готують у будень та на свято, без нього не уявляють весільної забави чи недільного обіду. Він є у Національному переліку елементів нематеріальної культурної спадщини України і лише відомих мені способів подачі пирога є близько 20!

ДЛЯ ТІСТА

(на 1 пиріг діаметром 11—13 дюймів):

0,7 унцій свіжих дріжджів,
 ½ ч. л. цукру,
 19—19,5 унцій борошна (і додатково для розтачування),
 9 унцій теплої рідини (молоко, сироватка або вода),
 1 яйце (в тісто),
 ½ ч. л. солі,
 3 ст. л. олії,
 1 яйце для змащування.

ДЛЯ НАЧИНКИ:

3 фунти чищеної картоплі,
 10,5 унції гречаної крупи,
 21 унція цибулі,
 3,5 унції олії соняшникової,
 сіль, чорний мелений перець, мелений лавровий листок, кмін — на смак,
 суха м'ята — за бажанням.

ПРИГОТУВАННЯ

Дріжджі посипати ложкою цукру і дати розійтись. Борошно просіяти в миску, додати молоко, яйце, дріжджі, дрібку солі і замісити тісто. Додати теплу олію та добре вимісити, щоб тісто увібрало жир. Готове тісто покласти в миску, змастити олією, накрити рушничком і поставити в тепле місце, щоб підросло.

Картоплю почистити, зварити та перем'яти в однорідне пюре. Сиру гречану крупу промити, залити окропом у рівень з крупою, довести до кипіння і варити, допоки крупа вбере всю воду. Цибулю почистити та порізати дрібними кубиками. Викласти цибулю на розігріту олію та, помішуючи, смажити до легкої карамелізації. Картопляне пюре змішати з гречкою, додати смажену цибулю, посолити та поперчити, до-

дати спеції до смаку та вимішати в однорідну масу.

Як тісто підросте, обім'яти його та розтачати так, щоб товщина була не більшою, ніж 3/8 дюйма. По центру викласти начинку, сформувавши акуратний стіжок. З'єднати краї тіста і защепити так, щоб закрити начинку, і сформувати пиріг. Викласти пиріг на зміщену та посипану борошном форму швом донизу, надати пирогу форми, легко притискаючи долонями тісто до начинки. Наколоти верх виделкою, змастити збитим яйцем та посипати кмінном.

Пекти 50—60 хв при температурі 375—395° F (пиріг має гарно зарум'янитися).

Доєднайтеся до ініціативи — печіть свій Пиріг Незалежності і частуйтеся та частуйте! Смачного!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

The New Weight Loss Medications

Ihor Magun, MD, FACP

One of the hottest topics today is the new successful approach to weight loss using GLP-1 medications. These medications eliminate the need for extreme dieting or willpower to lose weight. Their mechanism of action is more aligned with the body's natural processes, thereby promoting a sustainable option for weight control.

GLP-1 glucagon-like peptide-1 is a hormone that stimulates the pancreas to produce more insulin after a meal, slows down the passage of food from the stomach, and acts in the brain to reduce hunger. Since the passage of food in the stomach is slowed down, one feels "full" sooner and consequently eats less.

There are several GLP-1 medications in the market, but only three medications are approved for weight loss: Wegovy, Saxenda, and Zepbound. The other medications — Ozempic, Rybelsus, Victoza, Mounjaro, Trulicity, Byetta, and Bydureon — are approved for diabetes but do have weight-reducing properties. Dosages for weight loss are typically higher than the same drug taken to manage diabetes.

The drugs' efficacy varies from person to person. Many factors play a role in a response, includ-

ing underlying health issues, lifestyle, and genetics. If one GLP-1 drug isn't successful or tolerated, one may be able to try another.

GLP-1 medications have been used to treat diabetes for about two decades, but more recently there has been approval for weight loss in individuals with obesity with a body mass index (BMI) of 30 or greater.

Although these drugs have had extensive clinical testing, common side effects include nausea, constipation, and diarrhea, all of which typically subside with time. To limit the side effects, the medications are dosed at a lower dose and progressively titrated to a higher dose as side effects are minimal and efficacy is increased.

The benefits of weight loss (outside of the obvious and blood glucose control) have shown improvement in cognition and improved cardiovascular disease — in those individuals who present with these underlying issues.

Individuals with a history of gallbladder disease, pancreatitis, medullary thyroid cancer, parathyroid or adrenal cancer should not be prescribed this class of medication.

Many factors influence weight loss with GLP-1 medications. These include the actual dosage of the medication, lifestyle, and obviously paying attention to the type of food selected to be eaten.

Cost is a major issue, and not all insurance companies cover the high price.

GLP-1 are not miracle drugs, but when incorporated in the motivated individual, they will make a significant impact on both the physical and overall well-being.

**JOIN UNWLA MEMBERS AT
THE LARGEST ADVOCACY
EVENT OF THE YEAR.**

OCTOBER

25-29, 2025

WASHINGTON,

D.C.

ORGANIZED BY

